

BIJDRAGE TOT DE KENNIS DER APIONIDEN

DOOR

Jhr. Dr. Ed. EVERTS.

De Apioniden, in Nederland slechts door het eenige Europeesche genus *Apion* vertegenwoordigd, maken eene zeer kennelijke groep uit van de familie der Snuitkevers (*Curculionidae*).

De vormen van het genus *Apion* zijn zoo karakteristiek, dat zij zeer gemakkelijk van hunne aanverwanten zijn te onderkennen.

De kop is achter de oogen min of meer verlengd; de snuit òf lang en dun òf kort en dik, min of meer gebogen, cilindervormig, bijna recht of gebogen, zeldzamer naar het uiteinde wigvormig of elsvormig toegespitst, somwijlen nabij de inplanting der sprieten verdikt. De sprieten zijn even als bij de *Attelabidae*, nimmer knievormig gebogen, draadvormig, dun, bij de mannetjes soms de eerste leden verdikt; de scapus is van verschillende lengte, de funiculus bestaat uit 7 leden, de clava uit 4 en is daarenboven toegespitst; zij zijn op verschillende plaatsen ingeplant òf onmiddellijk aan de basis, òf nabij den wortel òf nagenoeg in 't midden, hoogst zelden voorbij het midden van den snuit.

Oogen een weinig uitpuilend. Halsschild cilinder- of kegelvormig; schildje uiterst klein. Dekschilden gewelfd, ovaal, ei- of peervormig, soms eenigszins verlengd, of naar achteren verbreed, het achterlijf geheel omvattend. Eerste en tweede ring van het achterlijf min of meer vergroeid. De tarsus is tamelijk breed, het derde lid tweelobbig.

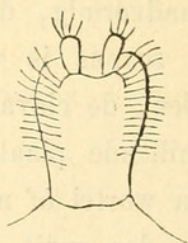
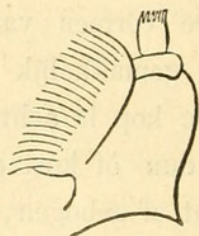
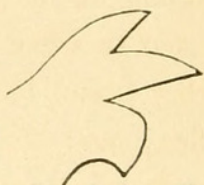
Het zijn kleine, hoogstens 4 of 5 mm. lange, gevleugelde diertjes, wier lichaam meestal onbehaard is, soms fijn behaard, zeldzamer van dichte witte schubachtige beharing voorzien. De dekschilden zijn gewoonlijk zwart, blauw, groen, bronskleurig, rood of bruinachtig, al of niet eenkleurig.

Het onderzoek der monddeelen blijft altijd eene groote moeielijk-

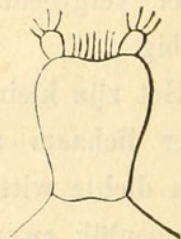
heid, tengevolge der geringe grootte en het verborgen zijn dezer deelen. De mededeelingen, daaromtrent door Germar en Kirby gegeven, zijn naar mijn oordeel niet geheel juist.

Even als bij alle overige Curculioniden, ontbreekt de bovenlip, terwijl de voorrand van den snuit de monddeelen nagenoeg aan de bovenzijde bedekt.

De bovenkaken zijn bijzonder hard, hoornachtig, zeer krachtig gebouwd en van drie tandjes voorzien, waarvan de middelste de grootste is (zie nevensstaande figuur). De onderkaken daarentegen zijn vliezig en lobvormig verbreed, welk lobvormig aanhangsel langs den buitenrand twee rijen stevige borstelharen draagt; bovendien zijn zij voorzien van een korte onbewegelijke palp, uit twee leden bestaande, gelijk in de tweede figuur is aangeduid. De mededeeling van genoemde schrijvers, dat deze palp uit 3 leden bestaat is m. i. bepaald onjuist. De onderlip laat zich niet gemakkelijk herkennen, doch na vele preparaten vervaardigd te hebben, kom ik tot het volgend resultaat. De kin die hard en hoornachtig is, draagt aan de binnenvlakte de zeer vliezige tong en is daarmee volkomen vergroeid. Aan weerszijden draagt de tong lange wimpers en aan den bovenrand twee bewegelijke palpen, welke ongetwijfeld uit een enkel lid bestaan (zie de derde figuur). Hoe Germar en Kirby meenen dat deze palpen uit drie leden bestaan, is mij onverklaarbaar.

In de afbeeldingen door Germar en Kirby gegeven ziet men tusschen de palpen der onderlip een bundel haartjes te voorschijn komen. Dit beeld geeft ongetwijfeld tot eene onjuiste voorstelling aanleiding; deze haartjes bevinden zich, zoo als ik reeds gezegd heb, aan weerszijden van de tong, doch bij het prepareeren in het een of ander insluitingsmiddel, kleven zij te zamen en vormen zodoende een penseelvormig gedeelte tusschen de palpen. (Zie de nevensstaande vierde figuur).

De sexuele verschillen zijn zoo duidelijk dat men, zoo als J. Walton het uitdrukt, zonder de soort te kennen, in de meeste gevallen dadelijk over de sexe kan oordeelen. De mannetjes onderscheiden zich van de wijfjes door hun veel korteren

en plomperen snuit en sprieten. Dikwerf staan de sprieten bij het ♂ verder van de basis van den snuit verwijderd. Bovendien komt het dikwerf voor dat het ♂ sterker behaard is of wel dat zulks alleen het geval is met den snuit, de sprieten en pooten.

De larven voeden zich met verschillende plantendeelen; vooral zijn de planten uit de familie der Papilionaceën bevolkt met tal van soorten. De op deze planten levende larven ondergaan hare gedaantewisseling in de peulen of in de zaden. Verder ontwikkelen zich vele soorten tusschen de bloempjes der inflorescenties van klavers en een gering aantal leven in stengels, bladen en wortels of vormen daarop gallen, waar binnen de larven zich ontwikkelen. In een enkel geval is het de gal eener bladwesp, waarin het *Apion*-wijfje hare eieren legt. Eene uitmuntende verhandeling over de levenswijze gaf Edouard Perris in de *Annales de la Société Entomologique de France* 1863, p. 451.

Ofschoon verscheidene schrijvers aan deze zoo op zich zelf staande groep eene verschillende plaats in het systeem aanwezen, zoo meen ik dat de beschouwing van Lacordaire, die ze tusschen de *Erirhinidae* en *Attelabidae* plaatste, de meest gegronde is, vooral wanneer men de grootere exotische Apioniden in het oog houdt, die veelal herinneren aan *Attelabus*- en *Rhynchites*-soorten.

Ik wensch hier een overzicht te geven niet alleen van de soorten, welke reeds uit Nederland bekend zijn, doch ook van die, welke, geoordeeld naar de gesteldheid van den bodem en van den plantengroei, vermoedelijk nog bij ons kunnen ontdekt worden.

Genus APION.

Herbst, *Natursyst. aller bekannten in- und ausländischen Insecten*, Käf. VII, 1797, p. 100. (Synon. *Apius* Billberg. — *Oxystoma* Duméril. — *Pelamis* Megerle).

Litteratuur:

Monogr.: Kirby, *Trans. Linn. Soc.* IX, 1808, p. 1—80; X, 1811, p. 347.

Monogr.: Germar, *Ent. Mag.* II, 1817, p. 114; III, 1818, p. 37.

Monogr.: Wencker, *Abeille* I, 1864.

Curtis, *British Entomology*, Vol. V, p. 211, 1828.

Stephens, *Systematic Catalogue of British Insects*, 1829.

- J. Walton, *Notes on the Synonymy of the Genus Apion, with descriptions of new species etc. Annals of Nat. Hist.* Vol. XIII, 1844, p. 444. Vol. XV, 1845, p. 331.
- J. Walton, *Notes upon the Genera Sitona, Polydrusus, Phyllobius and Apion. Entomological Magazine* Vol. V, p. 8 et 254.
- J. K. Dietrich, *Einiges aus dem Gebiete der Schweizerischen Käferfauna. Stett. Ent. Zeit.* 18er Jahrgang 1857, p. 133 et 137.
- L. Miller, *Die Apioniden der Wiener Gegend. Wiener Ent. Monatschrift* Bd. I, 1857, 5, 10.
- E. Perris, *Notes pour servir à l'histoire des mœurs des Apion. Ann. de la Soc. Ent. de France* T. III, 1863, p. 451.
- Desbrochers des Loges, *Description d'Apion nouveaux. Mittheilungen der Schweiz. Ent. Gesellschaft.* Vol. II, n° 5, 1867.
- Desbrochers des Loges, *Opuscules entomologiques*, 1er cahier 1874—1875.
- Guttfleisch, *Käfer Deutschlands*, Darmstadt 1859, p. 462.
- Redtenbacher, *Fauna austriaca, die Käfer*, III^{te} Aufl. Wien 1874, Bd. 2, p. 284.

TABELLARISCH OVERZICHT DER APIONIDEN

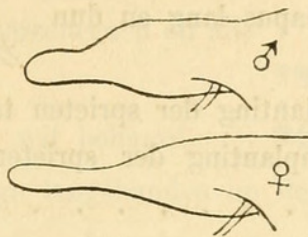
welke hier te lande zijn aangetroffen, alsmede van die welke hoogst waarschijnlijk nog aangetroffen kunnen worden. (1)

1. Snuit wig- of elsvormig, aan de basis verdikt, naar het uiteinde min of meer toegespitst	2.
Snuit cilindervormig, langer of korter, bijna recht of gebogen, zeer dun of zeer breed en stomp in verhouding tot den kop; soms nabij de inplanting der sprieten verdikt of aan weerskanten met een min of meer sterken tand gewapend.	6.
-

(1) Ten einde het gebruik van dit tabellarisch overzicht tot meer en zekerder uitkomsten te doen leiden, heb ik gemeend daarin meermalen, bij afwijkingen in kleur of bij verschil in sexe, in herhaling te moeten treden.

2. Snuit aan de basis tamelijk dik, soms tot aan het midden even dik en dan sterk toegepitst. 3.
 Snuit van de basis af geleidelijk toegespitst, derhalve elsvormig. 4.

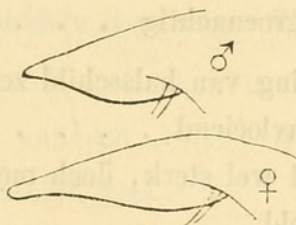
3. Blauw, zwartblauw of groenachtig, weinig behaard; sprieten zwart; snuit vóór het midden plotse-ling toegespitst. .

1. *Pomonae* Fab.

- Zwart, behaard; sprieten zwart; dezelfde ge-daante van den snuit **2. *opeticum* Bach.**

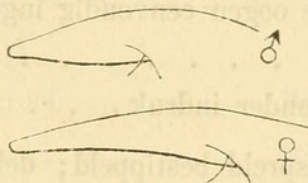
- Zwart, sterk wit behaard; sprieten gedeeltelijk geel; snuit geheel scherp-hoekig.

3. *Cracca* L.

4. Dekschilden zwart, behaard; tarsen bij beide sexen zwart. . 5.
 Dekschilden met grijsblauwen weerschijn;
 tarsen bij het ♂ geel. **6. *ochropus* Germ.**

5. Snuit zeer lang, elsvormig

5. *subulatum* Kirby.

- Snuit fijner en korter **4. *Cerdo* Gerst.**

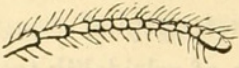
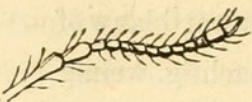
(deze soort gelijkt veel op *A. opeticum* doch is korter ovaal).

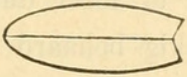
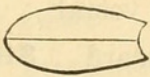
6. Snuit lang en dun in verhouding tot den kop 7.
 Snuit kort en dik in verhouding tot den kop 61.

7. Sprieten nabij de basis van den snuit ingeplant 8.
 Sprieten van af de basis op $\frac{1}{3}$ der lengte van den snuit ingeplant,
 zonder deze te overschrijden 21.
 Sprieten in het midden of ten minste onmiddellijk nabij het midden
 van den snuit ingeplant, bij enkele mannetjes iets meer naar het
 uiteinde 32.

8. Pooten zwart 9.
 Pooten geheel of gedeeltelijk geel 19.

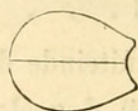
(zie ♂ van *A. annulipes* en *flavimanum* n° 17 en 18).

9. Sprieten *forsch*, de scapus
 en overige geledingen
 kort en dik 10.
- Sprieten slank, scapus lang en dun . 13.
10. Snuit nabij de inplanting der sprieten tandvormig verbreed . 11.
 Snuit nabij de inplanting der sprieten wel verdikt, doch niet
 tandvormig 12.
11. Niet dicht behaard; dekschilden zwart-,
 blauw- of groenachtig **7.** *Carduorum* Kirby.
 Dicht grijs behaard; dekschilden zelden
 blauw-, meestal groenachtig **8.** *basicorne* Ill.
12. Behaard; bestippeling van halsschild zeer
 dicht, bijna ineenvloeiend **9.** *penetrans* Germ.
 Behaard; halsschild wel sterk, doch meer
 verspreid bestippeld **10.** *Caullei* Wenck.
 Nagenoeg onbehaard; bestippeling van
 halsschild zeer sterk, ineenvloeiend . . **11.** *Onopordi* Kirby.
13. Voorhoofd met een diepen U- of V-vormigen indruk . . . 14.
 Voorhoofd nabij de oogen eenvoudig inge-
 drukt **14.** *brunnipes* Bohem.
 Voorhoofd vlak, zonder indruk 15.
14. Halsschild fijn verspreid bestippeld; dek-
 schilden met duidelijke stippellijnen . . **12.** *confluens* Kirby.
 (= *stolidum* Germ.)
 Halsschild vooral aan de zijden zeer grof
 bestippeld; dekschilden diep gegroefd,
 doch daarin onduidelijk bestippeld . . **13.** *Roclosi* Everts.
15. Lichaam grijs behaard; de haartjes op de zwarte dekschilden in
 rijen geplaatst 16.
 Lichaam nagenoeg onbehaard; dekschilden
 blauwachtig groen **19.** *Hookeri* Kirby.
16. Kort ovaal, buigig 17.
 Langwerpig ovaal 18.
17. Weinig behaard; $2\frac{1}{2}$ —3 mm. **15.** *vicinum* Kirby.
 Zeer dicht behaard; $1\frac{3}{4}$ mm. **16.** *atomarium* Kirby.

18. Met duidelijke schouderbuilen; basis der
scheenen bij ♂ geel **17.** *annulipes* Wenck.
Schouders afgerond; uiteinde der dijen en
de voorscheenen bij ♂ geel; soms het
uiteinde der vier achterscheenen en alle
tarsen geel **18.** *flavimanum* Gyll.
19. Gelijkmatic grijsachtig wit behaard . . **20.** *difficile* Herbst.
Met witte of geelachtige langsbanden op de dekschilden . . 20.
Met witte of geelachtige dwarsbanden
op de dekschilden **25.** *Urticarium* Herbst.
20. Langwerpig ovaal, snuit zeer lang en dun **21.** *fuscirostre* F.
Kort ovaal, snuit van middelmatige lengte **22.** *Genistae* Kirby.
21. Pooten zwart 22.
Voorpooten een weinig vuilgeel. . . **37.** ♂ *elongatum* Germ.
Pooten geheel of gedeeltelijk geel 30.
22. Voorscheenen bij het ♂ naar binnen gebogen, dekschilden groen-
achtig, blauw of bronskleurig; soorten van 3—3½ mm. . 23.
Voorscheenen bij beide sexen recht, dekschilden zwart, blauw-
zwart, fraai groen, soms dicht grijs behaard; veel kleiner dan
3 mm. 24.
23. Kop met eene diepe groef **26.** ♀ *acneum* F.
Kop zonder groef **27.** ♀ *radiolus* Kirby.
24. Dekschilden zwart 25.
Dekschilden blauw of groen 26.
25. Lichaam smal, sterk
grijs schubachtig behaard ♀ *elongatum* Germ.
(zie n°. 37.)
- Lichaam ovaal, beharing dicht,
doch niet schubachtig **36.** *seniculum* Kirby.
- Lichaam eivormig, behaard , , , , , , 27,

Lichaam kort eivormig, naar achteren

sterk verbreed en afgeknot,

behaard 29.

Lichaam kort eivormig,

onbe-

haard

. ♂ van *A. dispar* en *laevigatum* (zie n°. 30 en 62).

26. Ovaal, sterk gewelfd, dekschilden blauw . **29.** *elegantulum* Germ.

Ovaal, geheel staalblauw, fraai groen of

bovendien koperkleurig **28.** *Astragali* Payk.

Kort eivormig, dekschilden blauwachtig

(halsschild fijn en niet dicht bestippeld) **30.** ♀ *dispar* Germ.

Kort eivormig, dekschilden blauwachtig

(halsschild sterk geribd en ineenvloeiend

bestippeld) ♀ *laevigatum* Payk.

(zie n°. 62).

27. Snuit aan de basis sterk ingedrukt . . **33.** *pubescens* Kirby.

Snuit zonder indruk aan de basis. 28.

28. Glanzig zwart, fijn gelijkmatig wit be-

haard. **34.** *Curtisii* Curtis.

Zwart, met geringen bronskleurigen weer-

schijn, vooral om de oogen en aan de

onderzijde sterk wit behaard. . . . **35.** *simile* Kirby.

29. Halsschild met eene diepe langsgroef;

lengte $2\frac{3}{4}$ — $3\frac{1}{2}$ mm. **31.** *striatum* Kirby.

Halsschild zonder langsgroef; kleiner. . **32.** *immune* Kirby.

30. Dekschilden zwart, met min of meer duidelijken bronskleurigen
weerschijn, onduidelijk vlekkelig behaard 31.

Dekschilden groenachtig bronskleurig,

bijna onbehaard; onderzijde krijtwit be-

haard (snuit bij het ♂ grootendeels geel) **38.** *rufrostre* F.

Dekschilden zwart; lichaam geheel, vooral

aan de onderzijde sterk wit behaard . **39.** *Viciae* Payk.

31. Eirond, verbreed **23.** *semivittatum* Gyll.

Langwerpig eirond, smal. **24.** *pallipes* Kirby.

32. Pooten grootendeels geel. 33.

Pooten geheel zwart 42.

33. Scheenen geheel of gedeeltelijk zwart 34.
Scheenen geel. 41.
34. De eerste sprietenleden bij het ♂ ongelijkvormig en verdikt; scapus
bij het ♀ langer dan de twee volgende leden te zamen. . 35.
Sprieten niet van afwijkend maaksel. 36.
35. Scapus bij het ♂ bijna even lang als de
halve snuit, geheel roodachtig geel even
als de meeste der volgende leden; het
♀ met geheel zwarte coxae aan de voor-
pooten **40.** *difforme* Ahr.
Scapus bij het ♂ rood, aan den top
zwart, de overige leden zwart; het ♀
met roode coxae aan de voorpooten . **41.** *dissimile* Germ.
36. Halsschild onduidelijk bestippeld . . . **42.** *laevicolle* Kirby.
Halsschild duidelijk bestippeld 37.
37. Halsschild met zeer sterke dicht ineenvloeiende rimpelige stippen 38.
Halsschild fijn, al of niet dicht, doch nimmer ineenvloeiend
bestippeld 39.
38. Sprieten met lange borstelharen bezet;
voorscheenen recht **43.** *Ononidis* Gyll.
Sprieten uiterst fijn behaard; voorscheenen
gebogen **44.** *varipes* Germ.
39. Halsschild fijn en wijd uiteen bestippeld **45.** *apricans* Hrbst.
Halsschild fijn en zeer dicht bestippeld 40.
40. Trochanters en basis der sprieten geel . **46.** *assimile* Kirby.
Trochanters en basis der sprieten zwart-
achtig. **47.** *Trifolii* L.
Pooten met uitzondering van de voor-
dijen geheel zwart *Trifolii* var. *ruficrus* Germ.
41. Snuit bij beide sexen zwart; de voorste
coxae bij het ♀ zwart **48.** *flavipes* F.
Snuit bij het ♂ grootendeels geel; de
voorste coxae bij het ♀ geel **49.** *nigritarse* Kirby.
42. Halsschild fijn, verspreid bestippeld 43.
Halsschild min of meer diep en dicht bestippeld. 46.
43. Dekschilden zwart 44.

- Dekschilden blauw of groenachtig 45.
44. Halsschild uiterst fijn en onduidelijk bestippeld; lichaam ovaal, 3 mm. lang . **50.** *ebeninum* Kirby.
Halsschild duidelijk bestippeld; lichaam
zeer smal en veel kleiner **51.** *tenue* Kirby.
45. Dekschilden blauw; grootte 3 mm. . . **52.** *punctigerum* Payk.
Dekschilden groen- of bronskleurig; veel
kleiner **53.** *virens* Herbst.
46. Geheel zwart. 47.
Zwart, dekschilden blauw, zwartblauw, ijzerkleurig, groenachtig,
zelden zwart met metaalglans 53.
Bronskleurig zwart; dekschilden dof groenachtig blauw . . 60.
47. Behaard 48.
Onbehaard. 51.
48. Snuit breed en sterk platgedrukt, lichaam
kort ovaal **54.** *platalea* Germ.
Snuit zeer smal en niet platgedrukt, lichaam meer verlengd
ovaal 49.
49. Lichaam gelijkmatig, niet sterk behaard 50.
Onderzijde en om de oogen sterk wit
behaard **56.** *Ervi* Kirby.
50. Lengte 2,7—3 mm. **55.** *Gyllenhali* Kirby.
Veel kleiner **57.** *Ononis* Kirby.
51. Kort eivormig **62.** *♂ laevigatum* Payk.
Ovaal 52.
52. Halsschild niet zeer dicht en diep bestippeld **58.** *filirostre* Kirby.
Halsschild zeer diep en dicht bestippeld,
hier en daar ineenvloeiend **59.** *minimum* Hrbst.
53. Lichaam onbehaard 54.
Lichaam min of meer behaard. 55.
54. Halsschild zeer sterk niet zeer dicht bestippeld; dekschilden met diepe stip-
pellijnen, tussenruimten gewelfd;
lichaam kort eivormig **60.** *Pisi* Fabr.

- Halsschild fijner en dichter bestippeld,
tussenruimten der stippellijnen op de
dekschilden vlak en breed; eivormig . **61.** *aethiops* Hrbst.
55. Langwerpig ovaal 56.
Ovaal 57.
56. Dekschilden leikleurig; grootte 4 mm. . **63.** *scutellare* Kirby.
Dekschilden blauw of groenachtig; grootte
3,3 mm. **64.** *Meliloti* Kirby.
Dekschilden zwart of met uiterst ge-
ringen blauwachtigen weerschijn; grootte
2 $\frac{3}{4}$ mm. **65.** *Loti* Kirby.
57. Wortel der sprieten zwart of bruinachtig 58.
Wortel der sprieten lichtgeel 59.
58. Halsschild zeer sterk bestippeld; dek-
schilden blauw. **66.** *Columbinum* Germ.
Halsschild fijn bestippeld; dekschilden
dof groenachtig blauw **67.** *Spencei* Kirby.
59. Dekschilden dofblauw, zwartblauw of
leikleurig; grootte 2,5—2,8 mm. . . **68.** *vorax* Herbst.
Dekschilden grijsachtig bronskleurig;
grootte 2—2,3 mm. **69.** *pavidum* Germ.
60. Dekschilden blauw- of zwartachtig groen;
grootte 2,2—3 mm. **70.** *livescerum* Gyll.
Dekschilden blauwachtig leikleurig; veel
kleiner **71.** *Waltoni* Steph.
61. Geheel roode of roodgele soorten 62.
Donkere of zwarte soorten 65.
62. Snuit zeer dik, kort en sterk gebogen 63.
Snuit fijner, weinig gebogen 64.
63. Kop en halsschild zeer diep en dicht
bestippeld; grootte 4 $\frac{3}{4}$ —5 mm. . . . **72.** *miniatum* Germ.
Kop diep bestippeld; halsschild fijner;
kleiner **73.** *cruentatum* Walton.
Kop en halsschild zeer fijn en dicht be-
stippeld **74.** *frumentarium* L.

64. Lichaam duidelijk behaard; snuit vrij
 lang; grootte ruim 3 mm. **76.** *sanguineum* de Geer.
 Lichaam onduidelijk behaard; snuit zeer
 kort; lichaam veel kleiner. **75.** *rubens* Steph.
65. Lichaam nagenoeg geheel rood-koper-
 kleurig of violetachtig, bijna niet be-
 haard. **78.** *Limonii* Kirby.
 Dekschilden blauw, groen- of bronskleurig, bijna niet behaard;
 grootte ongeveer 3 mm. of meer 66.
 Dekschilden zwartachtig met geringen bronskleurigen weerschijn,
 gelijkmatig wit behaard 71.
 Dekschilden zwart, fijn grijs behaard 74.
 Dekschilden bruinachtig zwart, brons-
 kleurig, min of meer dicht wit behaard ♂ *semivittatum* Gyll.
 (zie n°. 23).
 Dekschilden roodbruin of licht rood, vlekkelig wit behaard . 76.
66. Kop met eene diepe groef ♂ *aeneum* F. (zie n°. 26).
 Kop zonder groef 67.
67. Sprieten op $\frac{1}{3}$ der lengte van den snuit
 van af de basis ingeplant ♂ *radiolus* Kirby.
 (zie n°. 27).
 Sprieten nagenoeg in het midden van den snuit ingeplant . 68.
68. Langwerpig ovaal 69.
 Kort ovaal. 70.
69. Halsschild sterk en dicht bestippeld met
 een kort diep groefje voor het schildje **82.** *violaceum* Kirby.
 Halsschild fijn en dicht bestippeld, met
 een min of meer doorlopend langs-
 groefje **83.** *Hydrolapathi* Kirby.
70. Halsschild fijn, niet dicht bestippeld. . **84.** *aterrimum* L.
 Halsschild sterk, dicht, hier en daar
 ineenvloeiend bestippeld. **85.** *affine* Kirby.
71. Halsschild overal dicht bestippeld. 72.
 Halsschild niet dicht en in 't midden
 wijd uiteen bestippeld **80.** *Sedi* Germ.

72. Dekschilden zeer smal, aan de basis even
 breed als het halsschild aan de basis. **81.** *aciculare* Germ.
 Dekschilden meer buikig, aan de basis breeder dan de basis van
 het halsschild 73.
73. Kort eivormig, lichaam geheel met dui-
 delijke witte haartjes bezet **79.** *brevirostre* Hrbst.
 Langwerpig ovaal, beharing zeer fijn
 doch duidelijk **86.** *humile* Germ.
74. Halsschild dicht bestippeld 75.
 Halsschild fijn en verspreid bestippeld . *Sedi* Germ. (zie n° 80).
75. Dekschilden naar achteren verbreed . . *humile* Germ. (zie n° 86).
 Dekschilden zeer smal. **87.** *simum* Germ.
76. Bruinachtig, dekschilden wit gevlekt. . ♂ *Urticarium* Herbst.
 (zie n° 25).
- Geelachtig rood, dekschilden naar het
 schildje toe donkerder **77.** *Malvae* F.

1. APION POMONAE Fab.

Fab. Ent. Syst. Suppl. p. 164. — Germ. Mon. II, p. 143, Tab 2, fig. 1 *a—c*. — Gyll. Ins. Suec. 3, 39, 7. — Wenck. Mon. p. 117. l'Abeille I, 1864. — Miller, Wien. Ent. Monatschrift I, p. 11. — Redtenbacher, Fn. austr. 3de Aufl. II, p. 285.

Syn.: *coerulescens* Marsh. Ent. Brit. p. 245. — Kirby, Mon. IX, p. 27, t. 1, fig. 4.

cyaneum Panz. Fn. Germ. 20, 12.

glabrum Marsh. Ent. Brit. p. 245.

Varieert zeer in grootte en kleur; gewoonlijk blauw- of groenachtig zwart, zeer fijn liggend wit behaard, vooral aan de onderzijde. Snuit (zie plaat 5 fig. 1 en 1a) bij het ♂ kort, dik en dof, bij het ♀ tamelijk glanzig, vooral aan het voorste uiteinde. Halsschild kegelvormig. Dekschilden eivormig, sterk gewelfd, blauw- of groenachtig, dof, soms glanzig, met duidelijke stippelgroeven. Pooten zwart, fijn wit behaard.

Bij vele wijfjes zijn de dekschilden onbehaard, staalblauw en sterk glanzig. Volgens Germar zou dit het geval zijn bij oude voorwerpen.

Het ♂ is over het algemeen sterker behaard dan het ♀.

Lengte $2\frac{1}{5}$ — $3\frac{1}{2}$ mm. (1).

Zeer gemeen op allerlei struiken en vruchtboomen, volgens Germar op meidoorn en vlier. De heer Leesberg vond deze soort in aantal op dennen bij Breda.

Volgens Perris leven de larven in de peulen van *Lathyrus pratensis* en volgens Bach in die van *Vicia Sepium*.

2. APION OPETICUM Bach.

Bach, Käferfn. II, 1854, p. 188. — Wenck. Mon. p. 118. — Redt. Fn. austr. p. 295.

Syn.: *Dietrichii* Dietr. Stett. Zeit. 1857, p. 133. — Bremi, Cat. Schweiz. Col. 1856, p. 41.

♂ *Marshami* Bohem. Schh. Gen. Curc. V, p. 372. — Miller, Wien. Ent. Monatschrift I, p. 11.

Deze soort heeft veel overeenkomst met *Pomonae*, doch is gewoonlijk iets kleiner, geheel dof zwart, fijn wit behaard, vooral aan de onderzijde. Snuit als bij *Pomonae* gevormd. Dekschilden dofzwart, fijn behaard. Sexueel verschil als bij *Pomonae*.

Lengte $2\frac{1}{3}$ — $2\frac{1}{2}$ mm.

Volgens Wencker en Dietrich leeft deze soort op *Orobus vernus*.

Ik bezit een paartje door den heer Snellen in Nederland aange troffen, zonder nadere opgave van vindplaats.

3. APION CRACCAE L.

Linn. Syst. nat. ed. 12 p. 606. — Kirby, Mon. p. 29, n°. 12. — Germ. Mon. II, p. 147, t. 2, fig. 2 a—b. — Wenck. Mon. p. 118. — Miller p. 11. — Redt. Fn. austr. p. 285.

Syn.: *Viciae* de Geer, p. 253, t. 6, fig. 31—36.

♂ *ruficorne* Herbst, Käf. VII, p. 110, t. 102, fig. 8. — Germ. l. c. p. 149, t. 4, fig. 20 a—b.

Veel kleiner dan *Pomonae*. Gelijkt eenigszins op *Opeticum*. Het meest in het oog vallend is de gedaante van den snuit (zie de fig. in de analytische tabel). Lichaam geheel dof zwart, fijn behaard, om de oogen met een' krans van witte haartjes. Sprietten bij het ♂ gewoonlijk geheel geel, bij het ♀ ongeveer voor de helft. Halsschild met

(1) De lengte is aangegeven zonder den snuit mede te rekenen.

eene min of meer doorlopende middengroef. Onderzijde dicht wit behaard. Pooten zwart.

Bij het ♂ is de snuit kort, stomp en sterk behaard, bij het ♀ spits en glanzig aan het uiteinde.

De larve is beschreven door de Geer in de Mém. V, 1775, p. 254. t. 6, fig. 35—36.

Lengte $2\frac{1}{3}$ mm.

Zeer gemeen op *Vicia cracca*, *Lathyrus sylvestris* en *Ervum hirsutum*. — Volgens Redtenbacher op klaver en volgens Miller op eiken. De larve leeft in de peulen van deze planten.

4. APION CERDO Gerstaecker.

Gerst. Stett. Zeit. 1854, p. 235. — Wenck. Mon. p. 119. — Miller p. 11. — Redt. Fn. austr. p. 285.

Deze soort is ligt te verwarren met *Opeticum*. De kop is smaller, de snuit korter en meer geleidelijk toegespitst, het toegespitste gedeelte glanziger en fijner bestippeld, aan de basis met eene glanzige kielvormige verhevenheid. Dekschilden korter ovaal. Onderzijde, vooral langs de kanten sterker behaard dan op het lichaam.

Lengte $2\frac{1}{2}$ — $3\frac{1}{4}$ mm.

Leeft volgens Dietrich en Wencker op *Vicia cracca*.

Ik ving eenmaal een ♀ bij Vianen in Juni.

5. APION SUBULATUM Kirby.

Kirby, Mon. IX, p. 28, t. 1, fig. 5. — Germ. Mon. II, p. 146, t. 4, fig. 21 a—b. — Wenck. Mon. p. 120. — Miller p. 12. — Redt. Fn. austr. p. 285.

Syn.: ♂ *Marshami* Steph. Ill. Brit. IV, p. 168. — Bohem. Schh. Gen. Curc. V. p. 372. ♂ *Platalea* Steph.

Gelijkt veel op *Opeticum*, doch is korter en meer gedrongen; de snuit is veel fijner en spits, duidelijk elsvormig, van het midden tot aan het voorste uiteinde glanzig, weinig bestippeld. Dekschilden dofzwart. Onderzijde wit behaard. Pooten zwart. Het ♂ iets kleiner, de snuit korter, het glanzige gedeelte zeer kort.

Lengte $2\frac{1}{2}$ —3 mm.

Deze soort is gemakkelijk te herkennen aan den langen elsvormigen snuit.

Leeft op *Vicia*-soorten en *Lathyrus pratensis*. Volgens Perris leven de larven in de peulen van *Lotus corniculatus*.

Ofschoon deze soort volgens Walton gemeen is in Engeland en ook in de aangrenzende landen veelvuldig wordt gevonden, zoo werd zij nog niet in Nederland aangetroffen.

6. APION OCHROPUS Germ.

Germ. Mon. III, p. 46. — Wenck. Mon. p. 122. — Miller, p. 12. — Redt. Fn. austr. p. 285.

Syn.: *rufitarse* Dej. Cat. 1 ed. p. 81.

Deze soort heeft den vorm en de grootte van *Subulatum*; zij is dof zwart en de dekschilden zijn blauwachtig zwart, eenigszins leikleurig. Snuit bij het ♂ zeer dik, geheel behaard. Tweede en derde lid der sprieten geel. De 3 eerste leden van den voet zijn bij het ♂ geelachtig rood.

Ontwikkelt zich uit de peulen van *Lathyrus pratensis* (Bach) en *Vicia sepium* (Dietrich). Nog niet in Nederland aangetroffen.

7. APION CARDUORUM Kirby.

Kirby, Mon. IX. p. 72, t. 1, fig. 19. — Germ. Mon. II, p. 241. — Wenck. Mon. p. 129. — Miller, p. 15. — Redt. Fn. austr. p. 287.

Syn.: *cyaneum* de Geer, Ins. V, p. 252.

gibbirostre Gyll. Ins. Suec. III, p. 52.

Sorbi Marsh. Ent. Brit. p. 244.

Varieert zeer in grootte en kleur; zwart, behaard; snuit veel langer dan kop en halsschild te zamen, sterk gebogen, dof, aan het uiteinde glanzig, aan wederzijde nabij de inplanting der sprieten van een' tand voorzien. Bestippeling van het halsschild dicht, doch nimmer ineenvloeiend. Dekschilden langwerpig ovaal, zwartblauw of groenachtig met duidelijke stippelgroeven. — Bij het ♂ is de snuit korter en de voorscheenen een weinig gebogen.

Lengte $1\frac{4}{5}$ — $3\frac{1}{4}$ mm.

De larve is beschreven door Frauenfeld in de *Verh. Zool. Bot. Ver. Wien*. 1868, p. 159.

Vrij gemeen op *Carduus*-soorten.

De meeste voorwerpen zag ik uit duinstreken o. a. eene menigte exemplaren uit Vlissingen (Veth) en van Texel (Roelofs); verder uit den Haag (Six en Everts), Vianen (Everts), Arnhem (de Rooij), Zierikzee (Fokker), Hillegom (Kinker), Rotterdam (Snellen) en Ellecom (Haitink).

8. APION BASICORNE Ill.

Illiger, Mag. VI, 1807, p. 307. — Bohem. Schh. Gen. Curc. V, p. 382. — Wenck. Mon. p. 130. — Redt. Fn. austr. p. 288.

Syn.: *Alliariae* Herbst, Käf. VII, p. 104, t. 102, fig. 3.

brevicorne Meg. Dej. Cat. 1 ed. p. 82.

Deze soort, welke door Wencker als varieteit van de vorige wordt beschouwd, onderscheidt zich door de zeer dichte beharing, waardoor het geheele dier grijs schijnt; het halsschild is fijner bestippeld, de dekschilden zijn zelden blauwachtig, meestal groen- of zwartachtig.

Lengte dezelfde.

De larve is beschreven door Heeger in de *Sitzgsb. Wien. Ac.* XXIV 1857, p. 317, t. 2.

Ik vond twee exemplaren in de Scheveningsche duinen in Juli, naar ik meen op *Lappa*.

9. APION PENETRANS Germar.

Germ. Mon. II, p. 244, t. 2, fig. 11, ♀; 12 ♂. — Wenck. Mon. p. 134. — Miller, p. 15. — Redt. Faun. austr. p. 287.

Deze soort heeft veel overeenkomst met *Carduorum*, doch is onmiddellijk te herkennen aan het gemis van den tand aan wederzijde van den snuit. Overigens zwart, lang en smal, niet zeer dicht fijn neerliggend behaard. Snuit sterk gebogen, lang. Halsschild sterk en zeer dicht bestippeld. Dekschilden zwart of met blauwachtigen weerschijn, zelden groenachtig, met sterke stippelgroeven en smalle tusschenruimten. Pooten zwart.

Het ♂ is kleiner dan het ♀.

De larve is beschreven door Frauenfeld in de *Verh. Zool. Bot. Ver. Wien.* 1866, p. 965.

Lengte 3—3 $\frac{1}{4}$ mm.

Volgens Wencker wellicht op *Lappa major*.

Tot nog toe uiterst zelden in Nederland waargenomen: bij Utrecht in Juli (Groll), bij Middelburg in Maart (G. v. Wijk) en bij de Steeg in Augustus (Everts).

10. APION CAULLEI Wencker.

Wenck. Ann. Fr. 1858. Bull. p. 21a; Mon. p. 135. — Redt. Fn. austr. p. 295.

Gelijkt veel op *Penetrans*, doch is sterk aschgrauw behaard; de snuit even lang als kop en halsschild te zamen, aan de basis boven de inplanting der sprieten verdikt. Halsschild korter dan bij *Penetrans*, bestippeling sterk doch meer verspreid. Dekschilden korter dan bij *Penetrans*, leikleurig of eenigszins blauwachtig, met zeer diepe stippelgroeven.

Bij het ♂ zijn de voorscheenen dikwerf een weinig rossig gekleurd. De larve is beschreven door Goureaux in de *Ann. Fr.* 1866, p. 172. Lengte $2\frac{1}{3}$ —3 mm.

Volgens Wencker op *Carlina vulgaris*.

Het ♀ werd slechts eenmaal aangetroffen bij Wassenaar in October door den heer Snellen van Vollenhoven.

11. APION ONOPORDI Kirby.

Kirby, Mon. IX, p. 71, n°. 54. — Germ. Mon. II, p. 240, t. 2, fig. 14 a—b. — Wenck. Mon. p. 138. — Miller, p. 15. — Redt. Fn. austr. p. 287.

Syn.: *penetrans* Steph. Ill. Brit. IV, p. 175.

Var.: *rugicollis* Steph.

Gemakkelijk te herkennen aan de zeer diepe ineenvloeiende bestippling van het halsschild en den vrij sterken glans van het geheele lichaam. Zwart, ovaal, kop sterk ineenvloeiend bestippeld; snuit dik, nabij de sprieten verbreed. Sprieten zeer fors. Dekschilden blauwzwart, groenachtig of heldergroen, glanzig, met sterke stippelgroeven. Pooten zwart.

Lengte $2\frac{1}{2}$ —3 mm.

Overal zeer gemeen op *Onopordon acanthium*.

Perris zocht te vergeefs de larven op deze plant, doch vond ze in de stengels van *Centaurea nigra*. Volgens Wencker leeft deze *Apion* ook op *Rumex*-soorten.

12. APION CONFLUENS Kirby.

Kirby, Mon. IX, p. 62, t. 1, fig. 15. — Germ. Mon. II, p. 217. — Wenck. Mon. p. 140. — Miller, p. 13. — Redt. Fn. austr. p. 286.

Syn.: *Stolidum* Gyll. Ins. Suec. IV, p. 532.

Var.: *Stolidum* Germ. Mon. II, p. 218, t. 2, fig. 5 a—b. — Wenck. Mon. p. 139.

Syn.: *Confluens* Gyll. Ins. Suec. IV, p. 531.

Ovaal, zwart. Voorhoofd met een diepen U- of V-vormigen indruk; snuit gebogen, tamelijk glanzig. Halsschild zeer fijn gehagrineerd, fijn verspreid bestippeld met een groefje voor het schildje. Dekschilden zwart met duidelijke stippelgroeven.

Lengte $1\frac{4}{5}$ — $2\frac{2}{5}$ mm.

Ofschoon de monographisten de var. *stolidum* Germ. als eene afzonderlijke soort beschouwen, welke zich alleen onderscheidt door een

U-vormigen in plaats van een V-vormigen indruk, iets meer gedrongen vorm en iets breedere tusschenruimten der stippelgroeven op de dekschilden, zoo ben ik tot de overtuiging gekomen dat hier slechts eene enkele soort in het spel is.

Type en var. vond ik in groot aantal te zamen op *Chrysanthemum leucanthemum* op de wallen van Gorkum in Juli; ook vond ik haar bij Bergen-op-Zoom in Juni en aan de Bildt; verder werden mij exemplaren toegezonden uit Vlissingen (Veth) en Amsterdam (Kinker).

13. APION ROELOFSI Everts.

Everts, Tijdschr. voor Entomologie dl. XXII, blz. 58, pl. 5 fig. a.

Deze soort gelijkt veel op *A. confluens*, doch onderscheidt zich door de veel sterkere bestippeling van het halsschild, vooral langs de zijden, door den bronskleurigen weerschijn der zwarte dekschilden, alsook door de zeer diepe maar uiterst onduidelijk bestippelde langsgroeven. Bovendien is de geheele vorm meer langwerpig ovaal.

Lengte $2\frac{1}{2}$ mm.

Ik zag slechts een enkel vrouwelijk voorwerp, door den heer Roelofs bij Valkenburg in Limburg aangetroffen.

14. APION BRUNNIPES Bohem.

Bohem. Schh. Gen. Curc. V. p. 386.

Syn.: *laevigatum* Kirby, Mon. IX, p. 70. — Germ. Mon. II, p. 239. — Wenck. Mon. p. 141. — Redt. Fn. austr. p. 295.

Zwart, glanzend, onbehaard; achterhoofd met eene diepe halfcirkelvormige groef. Snuut even lang als kop en halsschild te zamen. Halsschild met zeer fijne verspreide stipjes. Dekschilden blauw of violet, ovaal, sterk gewelfd, met duidelijke schouderbuilen en fijne stippelgroeven, glanzig. Pooten zwart of bruinachtig. Onderzijde met verspreide witte haartjes.

Lengte $2-2\frac{1}{3}$ mm.

De larve leeft in een kleine gal gevormd ten koste van een' eindknop van *Filago gallica*.

Walton vond deze soort op *Betula alba*.

Ik vond haar in een enkel exemplaar aan de Bildt in Juli op eene *Filago*-soort.

15. APION VICINUM Kirby.

Kirby, Mon. IX, p. 25, t. 1 fig. 3. — Germ. Mon. II, p. 139. — Wenck. Mon. p. 143. — Miller, p. 12. — Redt. Fn. austr. p. 286.

Syn.: *incrassatum* Germ. Mon. II, p. 140, t. 2, fig. 3 a—b.

Loti Gyll. Ins. Suec. III, p. 60.

Gemakkelijk te herkennen aan den breedten ineengedrongen vorm. Dofzwart, dicht grijs behaard. Snuit dun, gebogen en iets dikker nabij de inplanting der sprieten. Halsschild breed, naar voren sterk ingesnoerd en de voorrand een weinig opgericht. Dekschilden met duidelijke schouderbuilen. Pooten zwart.

Lengte $2\frac{1}{2}$ mm.

Volgens Wencker zou het ♂ zeldzamer zijn dan het ♀.

Leeft op *Thymus serpyllum*. — Walton vond deze soort op *Prunus spinosa*.

Schijnt zeldzaam te zijn. Een exemplaar zag ik uit den Haag (Leesberg), een uit Breda (Heyl.) en eenige exemplaren uit Goor in Augustus (Haitink).

16. APION ATOMARIUM Kirby.

Kirby, Mon. IX, p. 59, t. 1, fig. 14. — Germ. Mon. II, p. 209. Wenck. Mon. p. 145. — Miller, p. 12. — Redt. Fn. austr. 286.

Syn.: *pusillum* Germ. l. c. p. 209, t. 2, fig. 4.

Deze soort heeft volkomen de gedaante van *Vicinum*, doch is twee tot driemaal kleiner en veel sterker behaard. Snuit gebogen, even lang als kop en halsschild te zamen. Dekschilden met duidelijke schouderbuilen; de beharing in rijen. Het ♂ kleiner, met den snuit korter en sterker behaard.

Lengte 1,5—1,7 mm.

Leeft op *Thymus serpyllum*.

Tot nog toe zag ik uitsluitend voorwerpen uit de Haagsche duinen.

17. APION ANNULIPES Wenck.

Wenck. Mon. p. 145.

Zwart, behaard; snuit bij het ♀ even lang als kop en halsschild te zamen, glanzend, fijn bestippeld. Halsschild kort, de voorrand sterk opgericht, zoo ook een weinig aan de basis. Dekschilden aan de basis breeder dan het halsschild, bultig toeloopend; de callus duidelijk aangeduid. Pooten zwart.

Bij het ♂ zijn de sprieten met uitzondering van de knods geheel geel; zoo ook alle scheenen aan de basis en naar binnen geel; dijen zeer fors gebouwd.

Lengte 1½—2 mm.

Nog niet in Nederland aangetroffen.

18. APION FLAVIMANUM Gyll.

Gyll. Schh. l. c. 1, p. 276. — Wenck. Mon. p. 147. — Redt. Fn. austr. p. 289.

Syn.: *picicorne* Steph. Mon. 1839, p. 257.

rufomanum Dej. Cat. 1 ed. p. 81.

Var.: *torquatum* Wenck. Mon. p. 148.

Zwart, behaard; snuit dof, aan de basis een weinig bultig, even lang als kop en halsschild te zamen, gebogen, gechagrineerd en bestippeld, fijn behaard. Scapus even lang als de twee volgende geleedingen. Op de dekschilden afwisselend dichte en minder dichte rijen van witte haren. Pooten zwart, voorscheenen dikwerf geel aan de basis. Bij het ♂ is de snuit korter, de kop breeder, het uiteinde der dijen en de voorscheenen geelachtig.

Volgens Schönherr zijn de sprieten bij het ♂ geel behalve de knods, zoo ook de voorscheenen.

Lengte 2—2 $\frac{1}{4}$ mm.

De larve leeft in den wortel van *Mentha rotundifolia* L.

Slechts eenmaal aangetroffen door den heer Maurissen te St. Pieter in Augustus.

19. APION HOOKERI Kirby.

Kirby, Mon. p. 69, t. 1, fig. 18. — Germ. Mon. II, p. 238. — Wenck. Mon. p. 150. — Redt. Fn. austr. p. 295.

Syn.: *rotundicollis* Meg. Dej. Cat. 1 ed. p. 81.

Zeer kort ovaal, breed, zwart, nagenoeg onbehaard; snuit iets langer dan kop en halsschild te zamen, glanzig. Halsschild zwart, zeer dicht, hier en daar ineenvloeiend bestippeld. Dekschilden met duidelijke schouderbuijen, zwart, groenachtig, zelden blauw.

Het ♂ is gewoonlijk kleiner, geheel zwart, zelden groenachtig op de dekschilden; de snuit is veel korter en dikker.

Lengte 1,6—2,4 mm.

Deze soort wordt ligt verward met *Dispar*, bij welke de bestippling van het halsschild veel fijner en meer verspreid is.

Zij leeft volgens Wencker op *Hieracium umbellatum* en *Leontodon autumnale*; volgens Walton ook op *Trifolium pratense*.

Ik zag slechts een enkel exemplaar door den heer Heylaerts bij Breda in Mei gevangen.

20. APION DIFFICILE Herbst.

Herbst, Käf. VII. p. 114, t. 103, fig. 1. — Germ. Mon. II, p. 128, t. 2, fig. 9 a—b. — Wenck. Mon. p. 152. — Miller, p. 17. — Redt. Faun. austr. p. 289.

Syn.: *ruficorne* Meg. in litt.

corniculatum Germ. l. c. p. 129, t. 4, fig. 22 a—c.

Ovaal, gewelfd, schubachtig behaard; snuit aan de basis nabij de inplanting der sprieten tandvormig verbreed; sprieten geelachtig. Dekschilden met fijne stippelgroeven. De kleur der pooten varieert aanmerkelijk; óf zij zijn geel en de trochanters, basis der dijen, knieën en tarsen zwart; óf de 4 achterdijen donker bruinachtig, óf zelden de pooten geheel zwart en alleen de voorscheenen aan het uiteinde geel óf alle pooten geel.

Lengte 2—2½ mm.

Leeft volgens Germar op eiken en volgens Wencker op een paar soorten van *Genista* in wier zaden de larve zich ontwikkelt.

In Nederland nog niet aangetroffen.

21. APION FUSCIROSTRE Fabr.

Fabr. Syst. Ent. p. 131. — Kirby, Mon. p. 19 n°. 2. — Germ. Mon. II, p. 125, t. 2, fig. 8 a—b. — Wenck. Mon. p. 155. — Miller, p. 16. — Redt. Fn. austr. p. 288.

Syn.: *albovittatum* Herbst, Füssl. Arch. V, p. 74.

melanopum Marsh. Ent. Brit. p. 248.

tenustum Herbst, Käf. VI, p. 163.

Langwerpig ovaal, sterk gewelfd, geheel schubachtig wit en roestkleurig behaard. Snuit even lang als kop en halsschild te zamen, zeer dun, aan de basis met een' tand aan weerszijden van de inplanting der sprieten. Sprieten geelachtig, de kolf dikwerf bruin. Dekschilden bronskleurig bruin, met zeer fijne stippelgroeven, roestkleurig behaard met een vuilwitten langsband. Onderzijde schubachtig wit behaard. Pooten gewoonlijk geel, basis der dijen en tarsen donkerder, soms geheel geel.

Lengte 2,3—3 mm.

Zeer gemeen op *Sarothamnus vulgaris*; de larve leeft volgens Bach in de peulen van deze plant. De meeste voorwerpen die ik zag waren gevonden in heidestreken; in duinstreken schijnt deze soort zeldzamer te zijn.

22. APION GENISTAE Kirby.

Kirby, Mon. X, p. 347. — Germ. Mon. II, p. 127. — Wenck. Mon. p. 156. — Miller, p. 17. — Redt. Fn. austr. p. 287.

Syn.: *Astragali* Herbst, Käf. VI, p. 98, t. 66, fig. 2; VII, p. 4. *vittula*, Illiger in litt.

Deze soort heeft veel overeenkomst met *Difficile* en heeft bovendien eenigszins de kleur van *Fuscirostre*, doch is kleiner dan deze laatste; de snuit is korter en dikker; de dekschilden langs de kanten meer afgerond en korter ovaal; de langsband duidelijk krijtwit gekleurd.

Lengte 1,7—2,3 mm.

De larve leeft volgens Bach en Dietrich in de peulen van verschillende *Genista*-soorten.

In Nederland is dit diertje veel zeldzamer dan de vorige.

Ik zag exemplaren uit Utrecht (Six), Vorden in Juni (Groll), Ellecom in Juni (Haitink) en Putten in N.-Brabant (Roelofs).

23. APION SEMIVITTATUM Gyll.

Gyll. Schh. Gen. Curc. I. p. 271. — Kiesenw. Berl. Zeit. 1864. p. 287. — Wenck. Mon. p. 158. — Redt. Fn. austr. p. 295.

Syn.: *Germari* Walton, Ann. nat. Hist. XIII, 1844, p. 456.

Gelijkt zeer op de volgende soort, doch is kleiner, korter en sterker gewelfd; meer bronskleurig, sterker wit behaard, snuit korter. Sprieten en pooten geel, zelden de knods en de tarsen donkerder.

Lengte 1,7—2,2 mm.

De larve leeft in de knopen der stengels van *Mercurialis annua* (Wencker). In Nederland nog niet aangetroffen.

24. APION PALLIPES Kirby.

Kirby, Mon. IX, p. 38, t. 1, fig. 7. — Germ. Mon. II, p. 160; III, p. 253. — Wenck. Mon. p. 159. — Redt. Fn. austr. p. 288.

Syn.: *atomus* Voet, Cat. II. Index p. 17.

flavipes Panz. ed. Voet. IV, p. 52, t. 36, fig. 13.

geniculatum Germ. Mon. II, p. 175, t. 3, fig. 25 a—b.

rufipes Dej. Cat. 1 ed. p. 81.

Langwerpig ovaal, zwart, geheel fijn en dicht wit behaard; soms zeer weinig behaard en alleen een paar witte vlekjes aan de basis der dekschilden; snuit nauwlijks even lang als kop en halsschild te zamen; sprieten grootendeels geel, knods dikwerf donker gekleurd.

Dekschilden weinig gewelfd, zwart met geringen bronskleurigen weerschijn. Pooten geel; trochanters, knieën, uiteinde der scheenen en tarsen donker.

Lengte 2,5—2,7 mm.

Leeft op *Mercurialis perennis*.

Ik zag van deze soort slechts een enkel voorwerp door den heer Groll bij Maastricht in Juni verzameld.

25. APION URTICARIUM Herbst. (Pl. 5 fig. 2).

Herbst, Füssl. Arch. V, 1784 p. 74.

Syn.: *concinnum* Marsh. Ent. Brit. p. 248.

fasciatum Oliv. Ent. V, 81 p. 39, t. 3. fig. 57.

Lythri Panz. Fn. Germ. 17, 8.

scalptor Herbst, Käfer VI, p. 105, t. 66, fig. 10.

vernale Payk. Mon. Curc. 1792, p. 138. — Fabr. Ent. Syst.

I, 2 p. 392. — Germ. Mon. II, p. 131, t. 2, fig. 7 a—b.

Wenck. Mon. p. 162. — Miller p. 17. — Redt. Fn. austr. p. 289.

Langwerpig, smal, donker- of lichtbruin, wit behaard, met twee langwerpige vlekken op de dekschilden. Snuit aan de basis met een stompen tand aan weerskanten gewapend. Onderzijde dicht wit behaard. Pooten geel, basis der dijnen en de tarsen veelal zwart.

Het ♂ is kleiner, de snuit korter, dikker en sterk behaard.

Lengte $1\frac{4}{5}$ — $2\frac{1}{2}$ mm.

De larve is beschreven door Frauenfeld in de *Verh. Zool. bot. Ver. Wien*. 1866, p. 964.

Leeft op *Urtica urens* en *dioica* gedurende den zomer. De larven leven volgens Perris in de stengels.

Nergens in groot aantal aangetroffen; ik zag exemplaren uit den Haag (Six en Haitink), Amsterdam (Kinker), Utrecht (Groll), Zwijndrecht (Everts), Rotterdam (Snellen) en ter Schelling (Roelofs).

26. APION AENEUM Fabr.

Fabr. Syst. Ent. p. 131. — Germ. Mon. II, p. 249, t. 3, fig. 8 a—b. — Wenck. Mon. p. 163. — Miller, p. 14. — Redt. Fn. austr. p. 286.

Syn.: *Craccae* Panz. Fn. Germ. 20, 10.

cupricolle Panz. ed. Voet. IV, p. 64, t. 38, fig. 33.

lugubre Voet, Cat. II, Ind. p. 17.

teres Gmel. ed. Linn. I, 4 p. 1758.

chalceum Marsh. Ent. Brit. p. 243.

Ovaal, gewelfd, zwart. Dekschilden blauw, groen of koperkleurig. Voorhoofd met eene diepe groef. Snuit vrij dik, cilindervormig, weinig gebogen, nabij de inplanting der sprieten een weinig verbreed. Halsschild langer dan breed, glanzig. Het geheele lichaam is krachtig en fors gebouwd, vooral de sprieten en pooten.

Bij het ♂ is de snuit veel dikker, korter en dicht bestippeld, voorscheenen gebogen.

Lengte 3—3½ mm.

Volgens Perris heeft de metamorphose plaats in de stengels van *Malva sylvestris* en van andere Malvaceen. De larve is door Kaltenbach beschreven in de *Verh. nat. Ver. Preuss. Rheinl.* XIX, 1862 p. 77.

Door het geheele land zeer gemeen.

27. APION RADIOLUS Kirby.

Kirby, Mon. IX, p. 73. App. X, p. 357, n° 56—57. — Germ. Mon. II, p. 246, t. 2, fig. 13 *a—b*. — Wenck. Mon. p. 165. — Miller, p. 14. — Redt. Fn. austr. p. 286.

Syn.: *aterrimum* Marsh. Ent. Brit. p. 244.

moestum Germ. in litt.

♀ *nigrescens* Steph. Ill. Brit. IV, p. 176.

oxurum Kirby, Mon. IX, p. 73. — Germ. Mon. II, p. 247, t. 4, fig. 1 *a—b*.

Gelijkt eenigszins op *Aeneum*, doch is iets kleiner. Zwart, voorhoofd zonder groef; dekschilden vuil groenachtig, vuil blauw of met bronskleurigen weerschijn, fijn behaard; vooral bij verse exemplaren is de beharing tamelijk dicht met onduidelijke stippen in de groeven.

De larve is beschreven door Bouché in de *Stett. Zeit.* 1847, p. 164.

Lengte 2,3—3 mm.

Volgens Perris heeft de metamorphose plaats in de stengels van *Malva's*; volgens Chapuis en Candèze zou de larve leven in *Tanacetum vulgare*, volgens Bouché in stengels van *Althaea*, *Malva* en *Lavatera*.

Overal zeer gemeen.

28. APION ASTRAGALI Payk.

Payk. Fn. Suec. III, p. 180. — Kirby, Mon. p. 55, t. 1, fig. 12. — Germ. Mon. II, p. 200, t. 3, fig. 22. — Wenck. Mon. p. 167. — Miller, p. 23. — Redt. Fn. austr. p. 293.

Prachtig staalblauw, groen- of koperkleurig metaalgroen, glanzig. Snuit zeer lang; halsschild diep, niet zeer dicht bestippeld.

Lengte $2\frac{1}{2}$ — $2\frac{3}{4}$ mm.

Leeft op *Astragalus glycyphyllos*.

Nog niet in Nederland aangetroffen.

29. APION ELEGANTULUM Germ.

Germ. Mon. III, p. 48. — Wenck. Mon. p. 168. — Miller, p. 23. — Redt. Fn. austr. p. 292.

Syn.: ♂ *coracinum* Gyll. Schh. Gen. Curc. I, p. 299.

Glanzig, nagenoeg onbehaard, zwart behalve de dekschilden. Snuit even lang als kop en halsschild te zamen, sterk gebogen, nabij de inplanting der sprieten een weinig verdikt. Sprieten bij het ♀ een weinig voor het midden van den snuit ingeplant. Halsschild sterk en dicht bestippeld. Dekschilden blauw, zwartblauw of een weinig groenachtig, sterk gewelfd, met diepe stippelgroeven, de tusschenruimten van deze sterk gewelfd. Pooten zwart.

Lengte $2\frac{1}{2}$ — $2\frac{3}{4}$ mm.

Volgens Wencker op *Trifolium medium* en *pratense*.

In Nederland nog niet aangetroffen.

30. APION DISPAR Germ.

Germ. Mon. II, p. 181, t. 3, fig. 10 a—b. — Gyll. Schh. Gen. Curc. V, p. 439. — Wenck. Mon. p. 170. — Miller, p. 57. — Redt. Fn. austr. p. 293.

Deze soort is ligt te verwarren met *Hookeri*, zij is echter korter, de sprieten meer nabij het midden van den snuit ingeplant; snuit langer en sterker gebogen. Halsschild fijn niet dicht bestippeld.

Het ♂ is geheel zwart, kleiner, snuit kort, gebogen, nabij de sprieten verdikt.

Lengte 2— $2\frac{1}{2}$ mm.

Leeft o. a. op *Hieracium*-soorten.

Alleen gevonden bij Ellecom in Juni (Hait.).

31. APION STRIATUM Marsh.

Marsh. Ent. Brit. fig. 249. — Kirby, Mon. IX, p. 22, t. 1, fig. 10. — Wenck. Mon. p. 171. — Miller, p. 57. — Redt. Fn. austr. p. 290.

Syn.: *atratum* Germ. Mon. II, p. 192, t. 3, fig. 16.

Pisi Steph. Ill. Brit. IV, p. 180.

Te herkennen aan de breed en bultig toeloopende dekschilden. Zwartachtig grijs, dof, fijn behaard; snuit langer dan kop en halsschild te zamen, gebogen, aan de basis een weinig verbreed. Hals-

schild sterk, dikwerf ineenvloeiend bestippeld, met eene duidelijke middengroef. Pooten zwart.

Bij het ♂ is de snuit dikker, doch nagenoeg even lang als bij het ♀. Lengte $2\frac{1}{2}$ — $3\frac{1}{2}$ mm.

Gemeen op *Sarothamnus vulgaris*, *Ulex europaeus* en *Genista*-soorten.

32. APION IMMUNE Kirby.

Kirby, Mon. IX, p. 52. — Germ. Mon. II, p. 191. — Wenck. Mon. p. 173. — Miller, p. 57. — Redt. Fn. austr. p. 290.

Syn.: *Betulae* Gyll. Schh. Gen. Curc. I, p. 260.

Deze soort heeft veel overeenkomst met *Striatum*, doch is veel kleiner; de kop is sterker bestippeld. Halsschild met een onduidelijk groefje voor het schildje, de bestippeling tamelijk dicht en sterk, dikwerf ineenvloeiend. Bestippeling der groeven op de dekschilden sterker en wijder uiteen. Bij het ♂ de snuit dikker en korter.

Lengte 1,6—2,8 mm.

Gemeen op *Sarothamnus vulgaris*.

33. APION PUBESCENS Kirby.

Kirby, Mon. X, p. 350. — Germ. Mon. II, p. 210, III, p. 43. — Wenck. Mon. p. 176. — Miller, p. 13. — Redt. Fn. austr. p. 288.

Syn.: *civicum* Germ. Mon. II, p. 234, t. 3, fig. 12.

Salicis Gyll. Schh. Gen. Curc. I, p. 286.

Deze soort heeft veel overeenkomst met *Seniculus*, met welke men haar dikwerf verwart; zij is echter veel breeder; het halsschild korter en breeder; het voorhoofd met een groefje.

Zwart, fijn grijs behaard, dekschilden met duidelijke schouderbuilen en fijne stippelgroeven.

Lengte 2— $2\frac{1}{3}$ mm.

Leeft op wilgen.

Op vele plaatsen niet zeldzaam.

34. APION CURTISII Curtis.

Curtis, Ann. Nat. Hist. V, 1840, p. 281. — Walton, Ann. Nat. Hist. XIII, 1844, p. 450. — Wenck. Mon. p. 178.

Gelijkt veel op *Pubescens*; smaller, zonder groefje op het voorhoofd. Halsschild even lang als breed, bestippeling fijner en meer verspreid. Dekschilden sterker gewelfd met fijnere stippelgroeven.

Lengte 1,8—2 mm.

Volgens Walton gemeen in Engeland langs de zeekust op gras.

Nog niet in Nederland aangetroffen.

35. APION SIMILE Kirby.

Kirby, Mon. X, p. 351. — Germ. Mon. II, p. 208. — Wenck. Mon. p. 181. — Redt. Fn. austr. p. 292.

Syn.: *superciliosum* Gyll. Ins. Suec. III, p. 58.

triste Germ. l. c. p. 233, t. 3, fig. 2 *a—b*.

Zwart met donker bronskleurigen weerschijn, verspreid wit behaard, aan de kanten en aan de onderzijde dichter en om de oogen met krijt-witte haartjes. Snuit even lang als kop en halsschild te zamen, glanzend. Halsschild zeer dicht, bijna ineenvloeiend bestippeld. Dekschilden met sterke stippelgroeven, de tussenruimten in rijen bestippeld; dikwerf vertoonen de dekschilden een zijdeachtigen glans.

Het ♂ heeft grootere oogen, een breederen kop en korteren sterk behaarden snuit.

Lengte 2—2½ mm.

Leeft volgens Walton op *Betula alba*.

Ik zag exemplaren uit verschillende oorden des lands o. a. door mij aangetroffen bij den Haag, de Steeg en Noordwijk, bij Leiden (v. Voll.), Ellecom (Haitink), Middelburg (Lafontijn), Hillegom (Kinker) en Renkum (Groll).

36. APION SENICULUS Kirby.

Kirby, Mon. IX, p. 61. — Germ. Mon. II, p. 216. — Wenck. Mon. p. 181. — Miller, p. 13. — Redt. Fn. austr. p. 291.

Syn.: *plebejum* Germ. Mon. II, p. 215, t. 3, fig. 11 *a—b*.

pubescens Bohem. Schh. Gen. Curc. V, p. 383.

pusillum Steph. Ill. Brit. IV, p. 179.

tenuius Gyll. Ins. Suec. IV, p. 543.

Gemakkelijk te herkennen aan den smallen vorm en langen dunnen snuit bij het ♀. Overigens zeer veranderlijk in grootte en gedaante. Zwart, aschgrauw behaard. Scapus der sprieten even lang als de twee volgende leden te zamen. Halsschild dicht en fijn bestippeld. Dekschilden meer dan driemaal zoo lang als breed, met fijne stippelgroeven. De zijden van het borststuk dichter behaard. Pooten zwart.

Lengte 1½—2½ mm.

De larve is beschreven door Frauenfeld in de *Verh. Zool. bot. Ver. Wien*. 1866, p. 963.

Gemeen in grasvelden op allerlei planten; volgens Bach vooral op *Trifolium pratense*.

37. APION ELONGATUM Germ.

Germ. Mon. II, p. 214, t. 4, fig. 7. — Wenck. Mon. p. 182. — Miller, p. 13. — Redt. Fn. austr. p. 291.

Syn.: *Incanum* Bohem. Schh. Gen. Curc. V, p. 414.

Zeer smal, dof zwart, dicht grijs behaard. Oogen met een' krans haartjes. Snuit lang, tamelijk sterk gebogen. Sprieten bij het ♀ zwart, scapus een weinig roodachtig aan de basis, even lang als de drie volgende leden. Halsschild aan den voorrand opgericht, zeer dicht bestippeld. Dekschilden met duidelijke schouderbullen en stippelgroeven, dicht grijswit schubachtig in rijen behaard. Pooten zwart. Bij het ♂ is de snuit korter, dikker en duidelijk behaard, sprieten met uitzondering van de knods alsmede de voorscheenen vuil geel.

Lengte 2—2,6 mm.

De larve is beschreven door Frauenfeld in de *Verh. Zool. bot. Ver. Wien*. 1866, p. 964.

Volgens Wencker op *Salvia pratensis* en volgens Dietrich op *Thymus serpyllum*. In Nederland nog niet aangetroffen.

38. APION RUFIROSTRE Fab. (Pl. 5, fig. 3).

Fab. Syst. Ent. p. 132. — Kirby, Mon. p. 33 et 35. — Germ. Mon. II, p. 154. t. 4, fig. 11. — Marsh. Ent. Brit. p. 246. — Wenck. Mon. p. 185. — Miller, p. 18. — Redt. Fn. austr. p. 289.

Syn.: ♀ *Malvarum* Kirby, Mon. p. 33 et 35.

Trifolii Marsh. Ent. Brit. p. 246.

Kort ovaal, zwart, met fijne dichte grijswitte beharing, om de oogen met witte haartjes; snuit zwart, glanzig, langer dan kop en halsschild te zamen, nabij de sprieten een weinig verdikt, aan de basis sterker behaard, aan het vooreinde nagenoeg glad; sprieten bruinachtig. Halsschild zwart, glanzig, fijn behaard, fijn en vrij dicht bestippeld. Dekschilden bronskleurig zwart, met onduidelijk bestippelde groeven. Onderzijde van halsschild, kanten van de borst en van het achterlijf dicht krijtwit, schubachtig behaard. Pooten geel, coxae, trochanters en tarsen zwartachtig.

Bij het ♂ is de snuit van het midden af tot nabij het zwarte vooreinde geel; de coxae der achterpooten min of meer donker gekleurd; sprieten, pooten, de 4 voorste coxae en het uiteinde van het achterlijf geel.

Lengte 2—3 mm.

Zeer gemeen op *Malva*-soorten. Volgens Perris leeft de larve in de vruchtjes van deze planten.

39. APION VICIAE Payk. (Pl. 5, fig. 4).

Payk. Fn. Suec. III, p. 181. — Kirby, Mon. p. 31. — Germ. Mon. II, p. 150, t. 4, fig. 15 a—b. — Wenck. Mon. p. 187. — Miller p. 17. — Redt. Fn. austr. p. 289.

Var. *Griesbachi* Steph. Ill. Brit. IV, p. 179.

Dof zwart, dicht grijs behaard; oogen met witte haartjes omringd; snuit langer dan kop en halsschild te zamen, van de sprieten af tot aan het uiteinde glanzig; sprieten geel, dikwerf aan het uiteinde een weinig zwart. Halsschild dicht bestippeld, fijn behaard. Dekschilden sterk gewelfd met sterke stippelgroeven. De borst is zeer dicht wit behaard. Pooten geel; coxae, trochanters, knieën, scheenen der achterpooten en tarsen zwart; scheenen der voorpooten dikwerf bruinzwart met een lichter gekleurden ring voor de knieën.

Het ♂ is gewoonlijk kleiner; de snuit korter en geheel behaard; sprieten lichtgeel; onderzijde van halsschild en coxae der voorpooten sterker behaard dan bij het ♀, trochanters soms roodachtig.

Lengte 1,7—2,4 mm.

Bij de var. *Griesbachi* Steph. zijn de voor- en achterscheenen geheel zwart.

De larven leven volgens Perris in de peulen van *Vicia cracca* en *Ervum hirsutum*.

Schijnt door het geheele rijk niet zeldzaam te zijn.

40. APION DIFFORME Germ. (Pl. 5, fig. 5).

Germ. Mon. III, p. 46. — Ahr. Fn. Ins. Eur. 4. 7. — Curtis, Brit. Ent. vol. 5, p. 211. — Miller, p. 18. — Redt. Fn. austr. p. 288.

Syn.: *Compressicorne* Dej. Cat. 1 ed. p. 80.

Deze soort heeft veel overeenkomst met *Ononidis* en *Varipes*. Zwart, nagenoeg onbehaard; snuit zwart, aan de basis platgedrukt, glanzig, veel langer dan kop en halsschild te zamen, gebogen; sprieten zwart, scapus aan de basis min of meer lichter gekleurd, langer dan de twee volgende leden.

Halsschild langer dan breed, dicht, hier en daar ineenvloeiend bestippeld. Dekschilden langwerpig ovaal, gewelfd. Pooten geel, coxae, knieën, scheenen en tarsen zwart, alle trochanters en een ring boven aan de voorscheenen min of meer roodachtig; basis der dijen dikwerf zwartachtig, voorscheenen een weinig gebogen.

Bij het ♂ is de snuit dof, niet langer dan kop en halsschild te zamen. De sprieten wijken in vorm zeer af van die van het ♀, scapus zoo lang als de halve snuit, knodsvormig gezwollen, roodachtig; funiculus geelrood, 1ste lid zeer klein, 2de en 3de zeer plat en groot, de overigen smaller, de knods donker gekleurd. Pooten geelrood, coxae, knieën, scheenen behalve het midden en de tarsen zwart; voorscheenen S-vormig gebogen.

Lengte 2,3—2,6 mm.

Volgens Wencker op *Polygonum hydropiper*. Perris betwijfelt of de larve zich wel op deze plant ontwikkelt en zich daarmede voedt.

Ik sleepte de soort bij Rijswijk in groot aantal van allerlei lage planten, vooral van *Anthriscus sylvestris*; gedurende den winter trof ik ze aan in bloempotten en zeefde ze uit afgevallen bladeren.

Bovendien zag ik nog voorwerpen uit Rotterdam (Veth) en Vlis-singen (Veth).

41. APION DISSIMILE Germ.

Germ. Mon. II, p. 171, t. 4, fig. 18 a—d. — Wenck. Mon. p. 194. — Miller, p. 18. — Redt. Fn. austr. p. 288.

Kleiner dan *Difforme*; snuit even lang als kop en halsschild te zamen; sprieten zwart, scapus langer dan de twee volgende leden, de basis roodachtig. Pooten geel, de 4 achter-coxae, de knieën, de basis en de binnenhelft der scheenen en de tarsen zwart.

Bij het ♂ de sprieten zwart, scapus geel, aan het uiteinde zwart, nagenoeg even lang als de 5 volgende leden, knodsvormig; pooten geel, knieën, binnenste helft van de scheenen en de tarsen zwart, voorscheenen een weinig naar binnen boogsgewijze uitgesneden.

Lengte 2—2,5 mm.

Leeft op *Trifolium arvense*; wellicht voedt zich de larve met deze plant.

Ik bezit één ♂ door den heer Roelofs in de Haagsche duinen gevangen.

42. APION LAEVICOLLE Kirby.

Kirby, Mon. X, p. 348. — Germ. Mon II, p. 174. — Wenck. Mon. p. 195.

Gemakkelijk te herkennen aan de zeer oppervlakkige bestippeling van het halsschild. Zwart, glanzig, onbehaard; snuit nabij de sprieten en aan het vooreinde een weinig verdikt, platgedrukt en fijn bestippeld. Halsschild langer dan breed, met eene afgebroken fijne middellijn. Dekschilden sterk gewelfd, met fijne stippelgroeven. Pooten geel, coxae der achterpooten, dikwerf de trochan-

ters, alle knieën, de basis en de tweede helft der vier achterscheenen roodachtig met een gelen ring voor de basis; tarsen en trochanters dikwerf roodachtig.

Lengte 2,5—2,8 mm.

Nog niet in Nederland aangetroffen.

43. APION ONONIDIS Gyll.

Gyll. Ins. Suec. IV, p. 539. — Wenck. Mon. p. 198.

Deze soort is gemakkelijk te herkennen aan de lange borstelharen der sprieten en de zeer sterke rimpelige bestippeling van het halsschild. Zwart met geringen groenachtigen weerschijn; snuit dun, langer dan kop en halsschild te zamen, gebogen, met fijne streepjes aan de basis. Sprieten zwart, aan de basis een weinig geel. Dekschilden sterk gewelfd met diepe stippelgroeven. Pooten geel, coxae en scheenen der 4 achterpooten, knieën en alle tarsen zwart, trochanters min of meer roodachtig, zoo ook de voorscheenen met uitzondering van een gelen ring nabij de basis.

Bij het ♂ de achterscheenen dikwerf aan het uiteinde rood.

Lengte 2,5—2,8 mm.

Gemeen op *Ononis campestris*.

De larve is beschreven door Frauenfeld in de *Verh. Zool. bot. Ver. Wien*. 1868, p. 966.

Volgens Perris leeft de larve in de peulen van *Ononis campestris*.

44. APION VARIPES Germ.

Germ. Mon. II, p. 173, t. 4, fig. 19 a—b. — Wenck. Mon. p. 199. — Miller, p. 19. — Redt. Fn. austr. p. 290.

Syn.: *Bohemani* Schh. Gen. Curc. V, p. 405.

flavifemoratum var. Kirby, Mon. IX, p. 43.

flavipes var. c. Gyll. Ins. Suec. III, p. 37.

Gelijkt zeer veel op *Ononidis*, met welke zij dan ook veelvuldig verward werd; zij onderscheidt zich intusschen gemakkelijk door de gebogen scheenen der voorpooten.

Bij het ♂ zijn de voorscheenen sterker gebogen.

Lengte 2,5—2,8 mm.

Leeft op *Trifolium pratense*.

Deze soort schijnt zeldzamer te zijn dan *Ononidis*; ik zag exemplaren uit den Haag (Haitink), Middelburg (Lafontijn), Bergen-op-Zoom (Leesberg) en Maastricht (Maur.).

45. APION APRICANS Herbst.

Herbst, Käfer VII, p. 117, t. 103, fig. 5. — Germ. Mon. II, p. 165, t. 4, fig. 14 a—b. — Panz. Fn. Germ. 20, 13. — Wencker, Mon. p. 200. — Miller, p. 19. — Redt. Fn. austr. p. 290.

Syn.: *Fagi* Kirby, Mon. IX, p. 40, t. 1, fig. 8.

flavifemoratum Kirby.

flavipes Müll. Zool. Dan. Prodr. p. 90.

ochropus Gmel. ed. Linn. I, 4, p. 1757.

Trifolii var. Marsh. Ent. Brit. p. 246.

Gemakkelijk te herkennen aan den bijna rechten langen snuit en de niet al te sterke, verspreide, nimmer ineenvloeiende bestippeling van het halsschild. Ovaal, gewelfd, zwart, nagenoeg onbehaard, een weinig glanzig. Snuit veel langer dan kop en halsschild te zamen, glanzig; sprieten zwart, aan de basis geelachtig. Dekschilden zwart of met geringen groenachtigen weerschijn. Pooten geel, dikwerf de knieën, de 4 achterscheenen met hunne coxae en alle tarsen zwart of donker roodbruin; de voorscheenen zijn dikwerf roodachtig met een gelen ring voor de basis.

Bij het ♂ is de snuit korter dan kop en halsschild te zamen, duidelijk bestippeld en dof.

Lengte 2,5—3 mm.

Volgens Wencker leeft de larve onder in de kelk der klaverbloempjes, eet den eierstok en komt te voorschijn door eene opening op zijde van de bloem. — Guérin Méneville en Laboulbène hebben hetzelfde waargenomen.

De larve is beschreven door Guérin in de *Ann. Fr.* 1843, p. 66, t. 2 II en door Frauenfeld in de *Verh. Zool. bot. Ver. Wien.* 1866, p. 966; 1868, p. 159.

Overal gemeen.

46. APION ASSIMILE Kirby.

Kirby, Mon. IX, p. 42. — Germ. Mon. II, p. 164. — Wenck. Mon. p. 203. — Miller p. 19. — Redt. Fn. austr. p. 290.

Syn.: *flavipes* var. b. Gyll. Ins. Suec. III, p. 36.

Deze soort heeft veel overeenkomst met kleine exemplaren van *Ononidis*, doch de sprieten zijn slechts uiterst fijn, bijna onmerkbaar behaard, en het halsschild is veel fijner bestippeld. Van *Apricans* verschilt zij door den meer gebogen snuit en de zeer dichte bestippeling van het halsschild; van *Trifolii* door de eenigszins langere en

smallere gedaante, den geel gekleurden wortel der sprieten, de gele trochanters en den langeren snuit.

Lengte 2—2,5 mm.

De larve is beschreven door Frauenfeld in de *Verh. Zool. bot. Ver. Wien*. 1866, p. 967.

Zeer gemeen op allerlei planten, vooral op klaversoorten.

47. APION TRIFOLII Linn.

Linn. Syst. nat. ed. XII, 3. App. p. 224. — Wencker, Mon. p. 204. — Miller, p. 19. — Redt. Faun. austr. p. 290.

Syn.: *aestivum* Germ. Mon. II, p. 169 et 171.

flavifemoratum var. β . Kirby, Mon. p. 43.

Leachii Steph. Ill. Brit. IV, p. 189.

Var.: *ruficrus* Germ.

Zwart met een weinig groenachtigen weerschijn, bijna onbehaard; sprieten geheel zwart, zelden is de scapus een weinig bruinachtig rood; halsschild dicht en fijn bestippeld, aan de kanten ineenvloeiend. Dekschilden met diepe stippelgroeven, de tusschenruimten gewelfd. Pooten geel, de achter-coxae, alle trochanters, de basis der dijën, de knieën en scheenen, behalve een gele ring aan het buitengedeelte, en alle tarsen zwart; de trochanters zijn soms voor een deel roodachtig, zoo ook de voorscheenen.

Deze soort is gemakkelijk te herkennen aan de bijna geheel zwarte sprieten en trochanters.

Over de waarde van *A. ruficrus* Germ. als soort of varieteit opperen de auteurs verschillende gevoelens; ik geloof dat wij hier te doen hebben met eene lokaalvarieteit, bij welke de pooten met uitzondering van de voorscheenen geheel zwart zijn; ik zag eene menigte exemplaren die men als overgangsvormen kan beschouwen.

Lengte 1,8—2,2 mm.

De larve is beschreven door Frauenfeld in de *Verh. Zool. bot. Ver. Wien*. 1866, p. 967.

Een der gemeenste soorten van dit genus; zij leeft op *Trifolium pratense*; volgens Perris ontwikkelen zich de larven in de vruchtjes dier plant.

De var. *ruficrus* Germ. is in Nederland nog niet aangetroffen.

48. APION FLAVIPES Fabr.

Fabr. Syst. Ent. p. 133. — Germ. Mon. II, p. 158, t. 4, fig. 13 a—b. — Wenck. Mon. p. 206. — Miller, p. 18. — Redt. Fn. austr. p. 290.

Langwerpig ovaal of eivormig, zwart, een weinig glanzig. Snuit dun, zwart, even lang als kop en halsschild te zamen; scapus der sprieten min of meer geel aan de basis, knods geelachtig. Halsschild fijn en dicht bestippeld. Dekschilden zwart, soms met groenachtigen weerschijn, veranderlijk in vorm, met duidelijke schouderbuilen en diepe stippelgroeven. Pooten geel, coxae, uiteinde der scheenen en tarsen zwart; de voorste coxae bij het ♀ dikwerf een weinig roodachtig.

Bij het ♂ is de snuit korter, voorste coxae geel, zoo ook de scheenen met uitzondering van het uiteinde, tarsen en 4 achter-coxae zwart.

Lengte 1,7—2,3 mm.

De larve is beschreven door Westwood, *Introd.* 1839, I, p. 337.

Overal zeer gemeen op klaversoorten.

49. APION NIGRITARSE Kirby.

Kirby, Mon. IX, p. 36, t. 1, fig. 6, ♂; X. App. p. 355 ♀. — Germ. Mon. II, p. 156, t. 4, fig. 12 a—c. — Wenck. Mon. p. 207. — Miller, p. 18. — Redt. Fn. austr. p. 290.

Syn.: *Waterhousei* Bohem. Schh. Gen. Curc. V, p. 408.

Deze soort is gemakkelijk te herkennen aan de geringe grootte, aan de meer bleekgele kleur der pooten en aan den korten, voor de helft gelen snuit bij het ♂.

Snuit bij het ♀ zwart, korter dan kop en halsschild te zamen; sprieten geel, knods zwart; halsschild fijn en dicht bestippeld. Pooten bleekgeel, de 4 achter-coxae, het uiteinde der scheenen en de tarsen min of meer zwart; 1ste lid der tarsen dikwerf rood aan de basis.

Bij het ♂ zijn bovendien de 4 voorste coxae geel.

Lengte 1,8—2,2 mm.

Gemeen op allerlei lage planten. Volgens Wencker op *Epipactis latifolia* en *Trifolium*-soorten. Ik vond de soort in groot aantal, ook gepaarde voorwerpen, op de bladeren van *Acer pseudoplatanus*.

50. APION EBENINUM Kirby.

Kirby, Mon. IX, p. 55, t. 1, fig. 11. — Germ. Mon. II, p. 197, t. 4, fig. 3 a—b. — Wenck. Mon. p. 208. — Miller, p. 20. — Redt. Fn. austr. p. 291.

Syn.: *Kunzei* Bohem. Schh. Gen. Curc. V, p. 419.

Zwart, glanzig, onbehaard. Snuit vrij dik, weinig glanzig,

nauwlijks langer dan kop en halsschild te zamen, aan de basis een weinig platgedrukt. Sprieten zwart. Halsschild langer dan breed, zeer fijn en verspreid bestippeld. Dekschilden ovaal, gewelfd, met diepe stippelgroeven, de tusschenruimten sterk gewelfd. Pooten zwart.

Lengte 2,5—3 mm.

Volgens Dietrich op *Lotus corniculatus* en volgens Gyllenhal op *Orobus vernus*.

Ik vond twee voorwerpen op *Lotus corniculatus* bij Hilversum in Juli en de heer Leesberg vond een exemplaar bij Breda.

51. APION TENUE Kirby.

Kirby, Mon. IX, p. 61. — Germ. Mon. II, p. 213. — Wenck. Mon. p. 209. — Miller p. 12. — Redt. Fn. austr. p. 292.

Zeer smal, langwerpig, een weinig platgedrukt, zwart, een weinig glanzig, nagenoeg onbehaard. Snuit bijna even lang als kop en halsschild te zamen; sprieten zwart, aan de basis lichter gekleurd, scapus langer dan de twee volgende geledingen. Halsschild fijn verspreid bestippeld, langs de kanten gewoonlijk dichter. Dekschilden meer dan driemaal zoo lang als het halsschild; de stippelgroeven zijn aan de basis dieper. Pooten zwart. Het ♂ is iets korter.

Lengte 1,8—2,3 mm.

Volgens Perris leven de larven in de stengels van *Medicago sativa* L. en wellicht ook in klavers, volgens Bach in *Melilotus officinalis* en volgens Walton in *Trifolium officinale*.

Deze soort werd gevonden te Heemstede in April (v. Voll.), bij Wassenaar (Perrin) en te Vlissingen (Veth).

52. APION PUNCTIGERUM Payk.

Payk. Fn. Suec. III, p. 179. — Germ. Mon. II, p. 188, III, p. 40. — Wenck. Mon. p. 210. — Miller, p. 24. — Redt. Fn. austr. p. 293.

Syn.: *cyanellum* Dej. Cat. 3 ed. p. 264.

sulcifrons Kirby, Mon. p. 50.

Kort ovaal, breed en gewelfd, zwart of zwartblauw, glanzig, nagenoeg onbehaard; snuit iets langer dan kop en halsschild te zamen, zwart. Sprieten zwart, scapus bijna even lang als het 1ste lid van den funiculus. Halsschild iets langer dan breed, aan den voorrand smaller dan aan den achterrand, fijn verspreid bestippeld.

Dekschilden blauw, met fijne ondiepe stippelgroeven, welke naar het achtereinde iets dieper worden. Pooten zwart of zwartblauw. Het ♂ is dikwerf meer zwartachtig.

Lengte 2,7—3,2 mm.

Tot nu toe slechts eenmaal aangetroffen door den heer Roelofs te Valkenburg (Ned. Limburg) in Juni.

53. APION VIRENS Herbst.

Herbst l. c. p. 118, t. 103, fig. 6. — Germ. Mon. II, p. 193 et 195. — Wenck. Mon. p. 215. — Miller, p. 23. — Redt. Fn. austr. p. 293.

Syn.: *aenoecephalum* Gyll. Ins. Suec. III, p. 49.

cyaneum Dej. Cat. 2 ed. p. 242.

♂ *marchicum* Kirby, Mon. p. 53.

Zwart, koperkleurig, groenachtig of blauw, ovaal, een weinig behaard, glanzig. Snuit iets langer dan kop en halsschild te zamen, zeer dun en gebogen; sprieten zwart. Halsschild fijn, niet dicht bestippeld. Dekschilden groen, zelden blauwachtig, nog zeldzamer zwartachtig, min of meer metaalglanzig, aan de basis gewoonlijk platgedrukt, met duidelijke schouderbuilen en diepe breede groeven, waarin dicht op elkander staande stippels; de naadgroef is sterker en dieper; de tusschenruimten zijn fijn geribd. Bij het ♂ is het halsschild dikwerf duidelijk metaalglanzig.

Lengte 2—2,6 mm.

De larve is beschreven door Frauenfeld in de *Verh. Zool. bot. Ver. Wien*. 1866, p. 963.

Zeer gemeen op allerlei planten.

54. APION PLATALEA Germ.

Germ. Mon. II, p. 143, t. 3, fig. 23 a—b. — Steph. Manual, p. 259. — Wenck. Mon. p. 216. — Miller, p. 21. — Redt. Fn. austr. p. 291.

Syn.: ♂ *afrum* Gyll. Schh. Gen. Curc. I, p. 291, 297 et 301.

puncticollis Waterh. in litt.

♀ *validirostre* Gyll.

Ovaal, dofzwart, fijn en dicht aschgrauw behaard; snuit langer dan kop en halsschild te zamen, plomp, breed, een weinig gebogen. Halsschild sterk en dicht bestippeld, met eene fijne middengroef. Dek-

schilden aan de basis ongeveer tweemaal zoo breed als het halsschild, met sterke stippelgroeven. De kanten van de borst iets meer behaard.

Bij het ♂ is de snuit korter, plomper, aan de inplanting der sprieten verbreed.

Lengte 2—2,5 mm.

Vrij gemeen op *Vicia cracca*.

Ik zag exemplaren uit den Haag en Vianen (Everts), uit Kampen (v. Voll.), uit Breda (Leesberg) en van Texel in Juli (Roelofs).

55. APION GYLLENHALI Kirby.

Kirby, Mon. IX, p. 58 et 63, X. App. p. 356. — Germ. Mon. II, p. 206 et 219. — Wenck. Mon. p. 216. — Miller, p. 20. — Redt. Fn. austr. p. 291.

Syn.: *aethiops* Gyll. Ins. Suec. III, p. 54.

punctigerum Thunb. Nov. Act. Ups. VII, p. 118.

unicolor Kirby.

Deze soort heeft veel overeenkomst met *Platalea*, de kop is echter smaller, de dekschilden zijn langer, de snuit langer en veel dunner.

Bij het ♂ is de snuit kort en dik, zoo ook de sprieten korter.

Lengte 2,7—3 mm.

Leeft volgens Wencker op berken en op *Vicia cracca*.

Gevonden bij den Haag en Noordwijk (Everts), bij Wassenaar (Perrin) en op Texel in Juli (Roelofs).

56. APION ERVI Kirby.

Kirby, Mon. IX, p. 23 et 24. — Germ. Mon. II, p. 133 et 135, fig. 13 a—b. — Wenck. Mon. p. 217. — Miller, p. 21. — Redt. Fn. austr. p. 291.

Syn.: ♂ *Lathyri* Kirby.

Ovaal, een weinig gedrongen, dof zwart, fijn behaard. De oogen met witte haartjes omgeven; snuit zeer glanzig zwart, even lang als kop en halsschild te zamen, dikwerf iets langer; sprieten zwart, de 3 of 4 eerste leden dikwerf geel. Halsschild sterk en zeer dicht bestippeld. Onderzijde dichter wit behaard, vooral langs de zijden van de borst. Pooten zwart.

Bij het ♂ is de snuit kort en dof, de sprieten geheel geel, de kolf dikwerf bruinachtig; het geheele diertje is veel sterker behaard.

Lengte 2—2,3 mm.

Gemeen op *Lathyrus pratensis*. Volgens Perris zijn de larven aangetroffen in de vruchten van *Ervum hirsutum*.

Ik zag exemplaren uit den Haag (Everts en Leesberg), Vianen (Everts), Wassenaar (Perrin), Breda (Heylaerts), Gorkum (Everts), Huissen (Aghina) en Utrecht (Groll).

57. APION ONONIS Kirby.

Kirby, Mon. IX, p. 25. — Germ. Mon. II, p. 137, t. 3, fig. 24 a—b. — Wenck. Mon. p. 218. — Miller, p. 21. — Redt. Fn. austr. p. 291.

Syn.: ♂ *cinerascens* Germ. Mon. II, p. 138, t. 3, fig. 4 a—b.

glaucinum Gyll. Schh. Gen. Curc. I, p. 255 et 293.

mecops Bohem. Schh. l. c. V, p. 413.

nigrum Oliv. Ent. V, 81, p. 37, t. 2, fig. 55.

♂ *perplexum* Gyll.

Deze soort gelijkt zeer veel op *Gyllenhali*, doch is even groot als *Ervi*. Zwart, dof, dicht grijs behaard. Snuit dik, weinig gebogen, sprietten geheel zwart. Halsschild sterk bestippeld. De beharing langs de zijden der borst iets dichter. Pooten zwart.

Lengte 1,8—2,5 mm.

Gemeen op *Ononis spinosa*.

Perris vond de larven in de peulen van *Ononis campestris*.

Ik zag exemplaren uit Ellecom (Haitink), Scheveningen (Everts), Dordrecht (Everts) en Zelhem (Snellen).

58. APION FILIROSTRE Kirby.

Kirby, Mon. IX, p. 46. — Wenck. Mon. p. 219. — Miller, p. 20. — Redt. Fn. austr. p. 292.

Syn.: *morio* Germ. Mon. II, p. 177 et 178.

Deze soort heeft volkomen de gedaante van *Trifolii*, is geheel zwart, zoo ook de pooten, doch mist den groenachtigen weerschijn op de dekschilden. Halsschild niet diep en niet dicht bestippeld, zeer fijn segrijnachtig. Dekschilden met diepe stippelgroeven, de tusschenruimten een weinig gewelfd en zeer fijn segrijnachtig, waardoor het eigenaardige matte veroorzaakt wordt.

Lengte 1,5—2,2 mm.

Ik zag slechts een enkel voorwerp door den heer Fokker te Zierikzee gevangen.

59. APION MINIMUM Herbst.

Herbst, Käfer VII, p. 115, t. 103, fig. 3. — Germ. Mon. II, p. 199 et 236, t. 3, fig. 9 a—b. — Wenck. Mon. p. 220. — Miller, p. 58. — Redt. Fn. austr. p. 294.

Syn.: *crenatum* Dej. Cat. 1 ed. p. 81.

foraminosum Gyll. Schh. Gen. Curc. I, p. 289.

velox Kirby, Mon. X, p. 349.

Deze soort, welke in grootte zeer veranderlijk is, laat zich gemakkelijk herkennen aan de dof zwarte kleur en de zeer diepe ketenvormige stippelgroeven. Ovaal, weinig behaard. Snuitforsch gebouwd, bijna even lang als kop en halsschild te zamen; sprieten zwart, scapus roodachtig aan de basis. Halsschild zeer dicht en diep bestippeld, langs de zijden dikwerf ineenvloeiend. Dekschilden gewelfd, naar achteren verbreed, met diepe stippelgroeven, de tusschenruimten sterk gewelfd. Pooten zwart.

Lengte 1,5—2,3 mm.

Leeft op verschillende soorten van wilgen.

De larve voedt zich met de gal, voortgebracht door een' *Nematus* op de bladeren van *Salix vitellina*.

60. APION PISI Fabr.

Fabr. Syst. El. II, p. 425. — Germ. Schh. Gen. Curc. I, p. 304. — Wenck. Mon. p. 221. — Miller, p. 56. — Redt. Fn. austr. p. 294.

Syn.: *aeratum* Steph. Ill. Brit. IV, p. 185.

gravidum Oliv. Ent. V, 81, p. 31, t. 3, fig. 44.

pasticum Germ. II, p. 186 et 187.

punctifrons Kirby, Mon. IX, p. 50, t. 1, fig. 9.

Zwart, kort ovaal, eenigszins kogelvormig, glanzig, nagenoeg onbehaard. Snuit iets langer dan kop en halsschild te zamen; sprieten zwart, behaard; scapus langer dan de twee volgende leden. Halsschild zwart, sterk bestippeld, langs de kanten dichter, nimmer ineenvloeiend. Dekschilden donkerblauw, met sterke, diepe stippelgroeven. Pooten zwart, fijn behaard, soms met bronskleurigen weerschijn.

Lengte 1,2—2,5 mm.

Leeft op *Vicia Sepium* en *Trifolium*-soorten.

De larve woont volgens Perris in de peulen van *Lathyrus pratensis*.

De naam *Pisi* is dus onjuist, daar deze soort nimmer op *Pisum* wordt aangetroffen.

In Nederland zeer verbreid.

61. APION AETHIOPS Herbst.

Herbst, Käf. VII, p. 120, t. 103, fig. 9. — Germ. Mon. II, p. 213, t. 4, fig. 24. ♂, t. 3. fig. 7 ♀. — Wenck. Mon. p. 222. — Miller, p. 25. — Redt. Fn. austr. p. 293.

Syn.: *coeruleum* Hbst. Käf. VII, p. 113, t. 102, fig. 11.

marchicum Gyll. Ins. Suec. III, p. 47.

stenocephalum Perris, Ann. Soc. Linn. Lyon ser. 2, IV, 1857, p. 135.

subcoeruleum Steph. Ill. Brit. IV, p. 183 et 193.

subsulcatum Kirby, Mon. IX, p. 48.

Deze soort heeft eenige overeenkomst met *Pisi*, doch is langer en heeft het halsschild fijner bestippeld. Snuit iets langer dan kop en halsschild te zamen, fijner bestippeld en aan het voorste uiteinde glanziger en meer verspreid bestippeld. Dekschilden eivormig, aan de basis meer dan tweemaal zoo breed als het halsschild, blauw of zwartblauw; in de groeven staan de stippen wijder uiteen, de tusschenruimten zijn weinig gewelfd. Pooten zwart.

Lengte 2—3 mm.

Leeft op *Vicia Sepium* en andere planten, alsmede op vruchtboomen.

Ik ving exemplaren bij den Haag en Bergen-op-Zoom. De heer van Vollenhoven ving een exemplaar bij Leiden.

62. APION LAEVIGATUM Payk.

Payk. Mon. Curc. p. 141. — Germ. Mon. II, p. 179, t. 4, fig. 23, a—b. — Wenck. Mon. p. 224. — Miller, p. 57. — Redt Fn. austr. p. 295.

Syn.: ♂ *aterrimum* Gyll. Ins. Suec. III, p. 41.

♂ *carbonarium* Germ. Mon. II, p. 176, t. 3, fig. 17 a—b.

♂ *Sahlbergi* Gyll. Humm. Essai IV, 1825, p. 61.

Sorbi Herbst, Käf. VII, p. 111, t. 102, fig. 9.

viridescens Marsh. Ent. Brit. p. 249.

Zwart, onbehaard, zeer kort ovaal, de breedste onder alle Apioniden. Snuit nagenoeg tweemaal zoo lang als kop en halsschild te zamen, zwart, nabij de sprieten iets dikker, fijn en onduidelijk bestippeld. Halsschild zwart, zeer sterk bestippeld, dikwerf in het midden meer verspreid en soms langs de kanten ineenvloeiend. Dekschilden bij het ♀ blauw, iets langer dan breed, met duidelijke schouderbuilen en stippellijnen, wier tusschenruimten tweemaal breder zijn dan dezen, vlak. Pooten zwart.

Het ♂ is kleiner, geheel zwart, de snuit korter, dof, bestippeld. De kleine mannelijke voorwerpen hebben veel overeenkomst met de mannetjes van *Dispar* en *Hookeri*, doch onderscheiden zich door de veel sterkere en meer verspreide bestippeling.

Het ♂ is veel zeldzamer dan het ♀.

Lengte van het ♀ 3 mm., van het ♂ 2,5 mm.

De larve is beschreven door Letzner, *Arb. Schles. Ges.* 1851, p. 94.

Volgens Cornelius leeft deze soort in de bloemen van *Anthemis arvensis*; Walton trof haar aan op *Prunus spinosa*.

Ik zag exemplaren uit Amersfoort (v. Voll.), Ellecom (Haitink) en Maastricht (Groll).

63. APION SCUTELLARE Kirby.

Kirby, Mon. X, p. 353. — Germ. Mon. II, p. 223. — Wenck. Mon. p. 225. — Redt. Fn. austr. p. 296.

Syn.: *Kirbyi* Germ. Mon. III, p. 50.

Ulicicola Perris, Ann. Fr. 1840, p. 90, t. 6, 1, fig. 2—6.

Zwart, langwerpig ovaal, fijn behaard. Snuit zwart, glanzig, langer dan kop en halsschild te zamen. Halsschild vrij dicht, bijna ineenvloeiend bestippeld. Dekschilden leikleurig, met diepe stippelgroeven, tusschenruimten fijn segrijn-achtig. Pooten zwart.

Lengte 3,5—4 mm.

De larve is beschreven door Perris.

Deze soort is nog niet in Nederland aangetroffen, doch wellicht op *Ulex europaeus* te vinden.

64. APION MELILOTI Kirby.

Kirby, Mon. IX, p. 64; X, App. n°. 46. — Germ. Mon. II, p. 222. — Wenck. Mon. p. 226. — Miller, p. 22. — Redt. Fn. austr. p. 292.

Syn.: *angustatum* Gyll. Ins. Suec. III, p. 56.

bifoveolatum Steph. Ill. Brit. IV, p. 176.

Zwart, langwerpig ovaal, fijn verspreid behaard. Snuit sterk glanzig, zwart, iets langer dan kop en halsschild te zamen. Halsschild sterker bestippeld dan de kop. Dekschilden groen- of blauwachtig zwart, zelden geheel zwart, glanzig, met duidelijke schouderbuilen en breede dicht bestippelde groeven. Pooten zwart.

Lengte 3,3 mm.

De larve is beschreven door Frauenfeld in de *Verh. Zool. bot. Ver.* Wien. 1866, p. 963.

Leeft op *Melilotus*-soorten.

Ik bezit een enkel voorwerp door den heer Putzeys bij Oosterbeek in Mei aangetroffen. Een tweede voorwerp zag ik van den heer Maurissen uit Bunde (Juli).

65. APION LOTI Kirby.

Kirby, Mon. IX, p. 58. — Germ. Mon. II, p. 206, III, p. 41. — Wenck. Mon. p. 227. — Miller, p. 21. — Redt. Fn. austr. p. 291.

Syn.: *angustatum* Kirby, Mon. X, p. 352.

flavipes var. β , Payk. Mon. Curc. p. 144.

meliloti var. β , Kirby.

modestum Germ. Mon. II, p. 221 et 234.

glabratum Germ. Mon. III, p. 47.

δ *languidum* Gyll. Schh. Gen. Curc. I, p. 292.

Langwerpig ovaal, zwart, glanzig, fijn aschgrauw behaard. Snuit gebogen, sterk glanzig. Halsschild veranderlijk in vorm, gewoonlijk niet langer dan breed, dicht bestippeld, vooral langs de kanten. Dekschilden zwart of een weinig bronskleurig, minstens driemaal zoo lang als het halsschild, met duidelijke schouderbuilen en dicht op eenstaande stippels in de groeven. Pooten zwart.

Bij het δ zijn de voordijen krachtiger gebouwd.

Lengte 2—2,5 mm.

Gemeen op *Lotus corniculatus*. Volgens Perris leven de larven in de peulen van *Lotus uliginosus*.

66. APION COLUMBINUM Germ.

Germar, Mon. II, p. 185, t. 4, fig. 9. — Wenck. Mon. p. 229. — Miller, p. 23. — Redt. Fn. austr. p. 293.

Ovaal, zwart, zeer weinig glanzig, fijn behaard; voorhoofd sterk bestippeld met 2 groeven tusschen de oogen, welke door eene verheven lijn gescheiden zijn; de zeer groote oogen staan iets verder naar den snuit toe. Snuit iets langer dan kop en halsschild te zamen, glanzig, sterk bestippeld, aan de basis een weinig verbreed. Sprieten zwart, scapus aan de basis roodachtig. Halsschild zwart, sterk bestippeld, vooral zeer dicht langs de kanten; een min of meer duidelijk groefje voor het schildje. Dekschilden blauw, zelden groenachtig, met sterke stippelgroeven. Onderzijde dichter wit behaard. Pooten zwart. Bij het δ is de snuit korter en zijn de twee groeven tusschen de oogen minder duidelijk.

Lengte 2,8—3,2 mm.

Leeft volgens Perris op beuk en volgens Gyllenhal op *Lathyrus heterophyllus* en *latifolius*.

Niet zeldzaam. Ik sleepte deze soort van verschillende lage planten, doch nimmer daar waar de beide *Lathyrus*-soorten voorkwamen.

67. APION SPENCEI Kirby.

Kirby, Mon. IX, p. 57, t. 1, fig. 13; X, App. p. 356. — Germ. Mon. II, p. 183 et 204; III, p. 41. — Wenck. Mon. p. 232. — Miller, p. 22. — Redt. Fn. austr. p. 292.

Syn.: *columbinum* Steph. Ill. Brit. IV, p. 194.

foveolatum Kirby.

intrusum Gyll. Ins. Suec. III, p. 45, IV, p. 550.

Ovaal, gewelfd, zwart, fijn behaard, weinig glanzig. Voorhoofd met eene breede groef tusschen de oogen, welke gewoonlijk op den bodem drie fijne streepjes vertoont. Snuit zwart, glanzig, dik. Halsschild minder sterk, niet dicht bestippeld, met eene langere of kortere middellijn, welke aan de basis dieper is; aan weerszijden van de basis tusschen het midden en den rand met een' indruk. Dekschilden kort eirond met duidelijke schouderbuilen, blauw, zelden groenachtig, dof, met breede stippelgroeven. Onderzijde zwart, weinig behaard. Pooten zwart.

Bij het ♂ is de snuit korter, sterker behaard en zijn de sprieten aan de basis lichter gekleurd.

Lengte 2,2—2,5 mm.

Deze soort, welke o. a. in Yorkshire in Engeland gemeen is op *Vicia cracca*, moet ongetwijfeld ook in Nederland voorkomen.

68. APION VORAX Herbst. (Pl. 5, fig. 6).

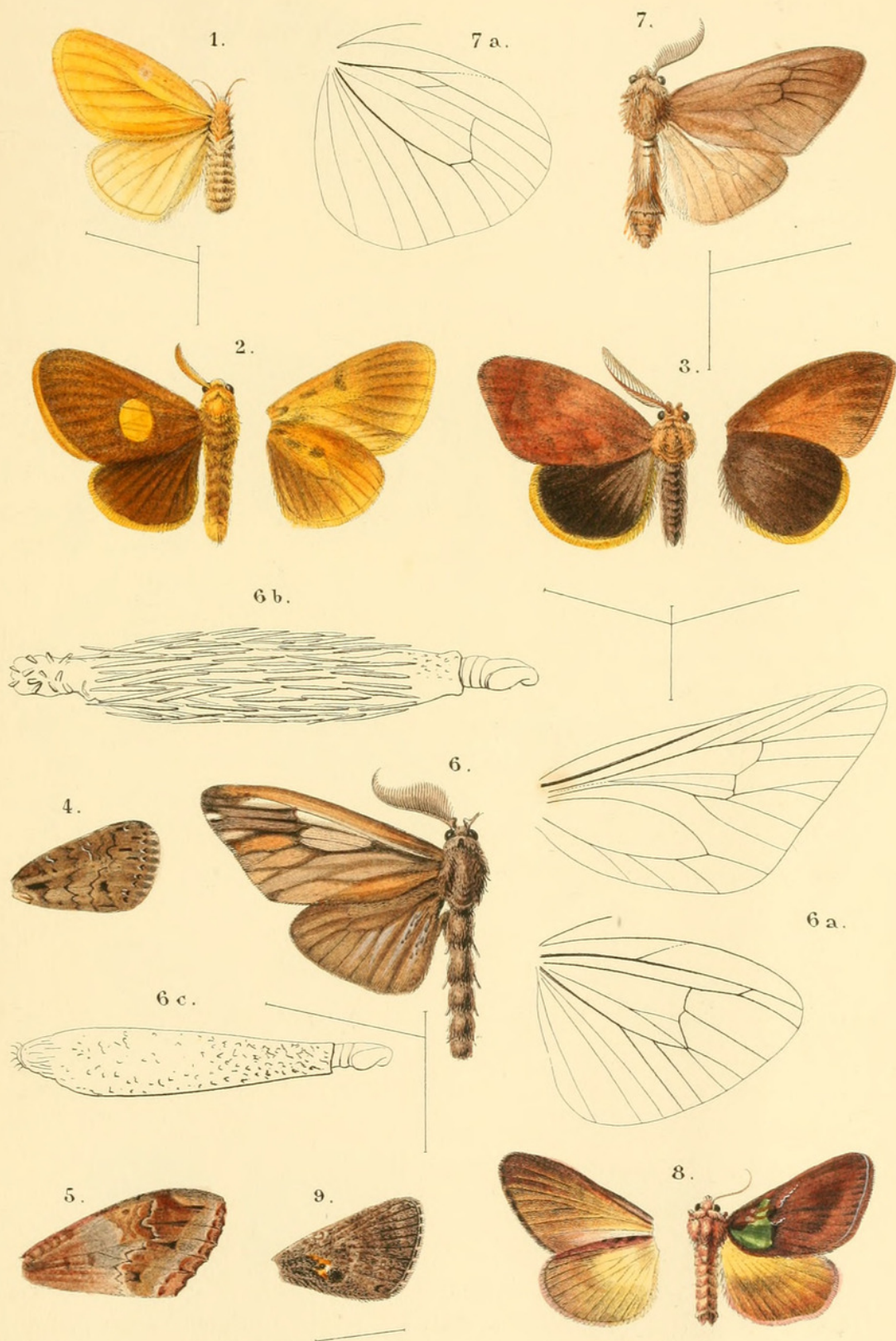
Herbst, Käf. VII, p. 119, t. 103, fig. 8. — Germ. Mon. II, p. 141, t. 3, fig. 3 a—b. ♂. — Jacq. Duv. Gen. Curc. 1854, t. 4, fig. 17. — Wenck. Mon. p. 233. — Miller, p. 22. — Redt. Fn. austr. p. 292.

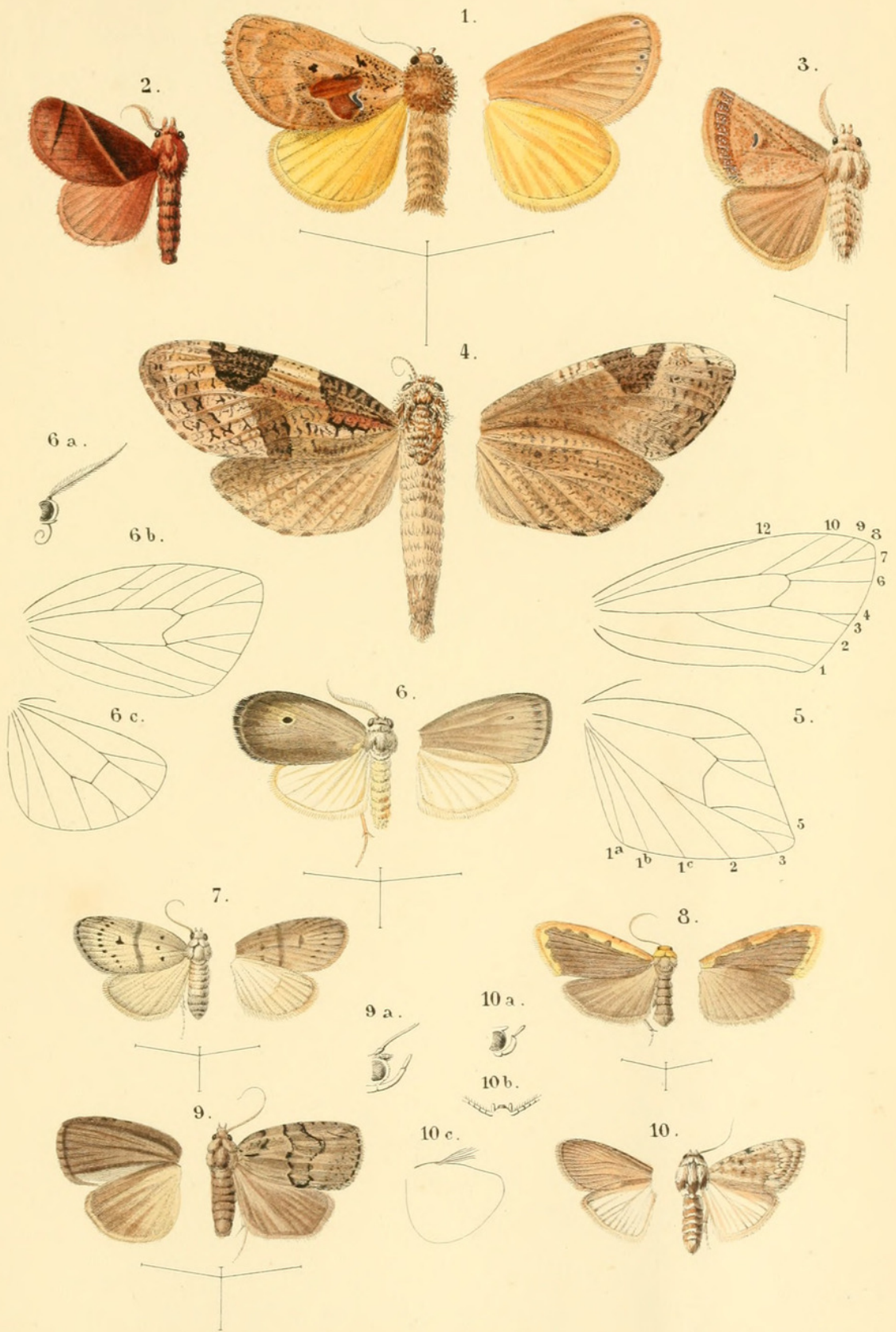
Syn.: ♂ *fuscicorne* Marsh. Ent. Brit. p. 244 et 250.

♂ *pallicorne* Gyll. Sch. Gen. Curc. I, p. 302.

♀ *villosulum* Marsh.

Langwerpig ovaal, gewelfd, zwart, dof, vrij dicht grauw behaard. Om de oogen met witte haartjes. Snuit iets langer dan kop en halsschild te zamen, glanzig. Sprieten aan de basis geel, scapus even lang als de 3 volgende leedjes te zamen. Halsschild fijn en dicht bestippeld. Dekschilden blauwzwart, zelden zwart, met duidelijke

Lepidoptera van Celebes.

A.J.W. fec. et sculps.

schouderbuilen en dicht bestippelde groeven. Pooten zwart, fijn behaard. De kanten van de borst en de trochanters dichter behaard.

Bij het ♂ de sprieten behalve de knods geel, het geheele lichaam sterker behaard en de voorscheenen naar binnen gebogen.

Lengte 2,5-2,8 mm.

Overal zeer gemeen op allerlei Papilionaceën en verschillende ooft-boomen.

Overwintert in massa in opeengestapelde bloempotten.

69. APION PAVIDUM Germ.

Germ. Mon. II, p. 203, t. 4, fig. 4. — Wenck. Mon. p. 236. — Miller, p. 21. — Redt. Fn. austr. p. 292.

Syn.: *plumbeum* Gyll. Schh. l. c. I, p. 301.

Zwart, dof, behaard. Oogen met witte haartjes omringd; snuit iets langer dan kop en halsschild te zamen, aan de basis verbreed, van de sprieten af tot aan het vooreinde smaller; de twee of drie eerste geledingen van de sprieten geel. Halsschild dicht bestippeld. Dekschilden grijsachtig blauw, zeer zelden groenachtig of zwart, met stippelgroeven, waarvan de stippels wijd uiteen staan; de tusschenruimten zijn smal. Onderzijde, trochanters en de zijden van het halsschild vooral sterk behaard. Pooten zwart.

Bij het ♂ zijn de sprieten korter en meer geel aan de basis.

Lengte 2—2,3 mm.

Leeft op *Coronilla varia*.

Nog niet in Nederland aangetroffen.

70. APION LIVESCERUM Gyll.

Gyll. Schh. Gen. Curc. I, p. 298. — Wenck. Mon. p. 239. — Miller, p. 25. — Redt. Fn. austr. p. 292.

Syn.: *Hedysari* Walton in litt.

reflexum Gyll. l. c. p. 290.

translaticium Gyll. l. c. V, p. 427.

Langwerpig ovaal, zwart, dof, soms een weinig bronskleurig, dekschilden zwart, groenachtig of blauw. Kop bronskleurig zwart; snuit zwart, sterk en zeer dicht bestippeld; sprieten zwart, scapus langer dan de twee volgende geledingen, aan de basis roodachtig. Halsschild zwart, een weinig bronskleurig, sterk gestippeld. Pooten zwart.

Lengte 2,2—3 mm.

Deze soort leeft in geheel Europa op *Onobrychis sativa*, doch is in Nederland nog niet aangetroffen. Wjl genoemde plant o. a. op Zuid-Beveland

verwilderd voorkomt, is het niet onwaarschijnlijk dat deze *Apion* aldaar kan worden aangetroffen.

71. APION WALTONI Steph.

Steph. Manual 1839, p. 259. — Wenck. Mon. p. 240. — Redt. Fn. austr. p. 296.

Syn.: *Curtisi* Bohem. Schh. Gen. Curc. V, 430.

Deze soort gelijkt in kleur eenigszins op *Livescerum*, doch is veel kleiner en heeft den vorm van *Pavidum*; de sprietten zijn aan de basis zwart; het lichaam is iets smaller en platgedrukt, kop en halsschild bronskleurig. Dekschilden dof leikleurig, fijn niet diep gegroefd, tusschenruimten vlak, breeder dan de groeven. Onderzijde sterk behaard. Pooten zwart.

Lengte 2 mm.

Nog niet in Nederland aangetroffen.

72. APION MINIATUM Germ.

Germ. Schh. Gen. Curc. I, p. 282. — Wenck. Mon. p. 243. — Miller p. 20. — Redt. Fn. austr. p. 289.

Syn.: *frumentarium* Germ. Mon. II, p. 252.

Geheel lichter of donkerder bloedrood, bijna niet behaard. Kop sterk, dicht, ineenvloeiend bestippeld; snuit even lang als het halsschild, dik, aan het uiteinde tamelijk glanzig, de mond dikwerf een weinig zwart. Halsschild zeer sterk en dicht bestippeld. Dekschilden eivormig, gewelfd, met breede stippelgroeven, wier tusschenruimten een weinig gewelfd zijn. Bij het ♂ is de kop breeder, de snuit korter en sterker bestippeld.

De larve is beschreven door Frauenfeld in de *Verh. zool. bot. Ver. Wien* 1868, p. 160.

Lengte 3,3—4,5 mm.

Gemeen op verschillende *Rumex*-soorten. De larve veroorzaakt op de bladeren gallen, waarin zij zich ontwikkelt.

73. APION CRUENTATUM Walton.

Walton, Ann. Nat. Hist. XIII 1844, p. 452. — Wenck. Mon. p. 244.

Geheel bloedrood, een weinig naar het oranje trekkend. Kop sterk, zeer dicht bestippeld; snuit bij het ♀ nauwlijks zoo lang als het halsschild, gebogen. Halsschild sterk en zeer dicht bestippeld. Dekschilden met duidelijke schouderbuilen en zeer diepe ketenvormig bestippelde groeven, tusschenruimten gewelfd, fijn behaard. Uiteinde

der scheenen een weinig zwartachtig. Deze soort verschilt van *Miniatum* door geringere grootte, door den meer verlengden kop, een minder sterk bestippeld halsschild en kortere dekschilden.

Lengte 3 mm.

Ik trof deze soort slechts eenmaal aan bij Vianen in Juni.

74. APION FRUMENTARIUM Linn.

Linn. Syst. Nat. ed. X, p. 378. — Germ. Mon. II, p. 251, t. 4, f. 25. — Payk. Fn. Suec. III, p. 177. — Wenck. Mon. p. 245. — Miller, p. 20. — Redt. Fn. anstr. p. 289.

Syn.: *coccineum* Gmel. ed. Linn. I, 4, p. 1742.

haematodes Kirby, Mon. IX, p. 76.

purpureum Latr. Hist. Nat. XI, p. 90.

Deze soort is meer verlengd dan de beide vorige soorten, de kop is smaller, de snuit dunner en de bestippling van kop, halsschild en dekschilden fijner. Het uiteinde der scheenen is soms een weinig zwart. Geheel rood, uiterst weinig behaard.

Lengte 2,3—2,5 mm.

Zeer gemeen op *Rumex acetosella* en *Teucrium scorodonia*.

De larve, die even als de pop oranjekleurig rood is, leeft in de stengels van *Rumex acetosella*, waar zij een galachtig gezwel veroorzaakt. Dikwerf leven twee larven te zamen in eene grootere gal. De larve is beschreven door Laboulbène in de *Ann. Fr.* 1862, p. 567, t. 13, f. 23—24.

75. APION RUBENS Steph.

Steph. Ill. Brit. IV, p. 174. — Walton, Ann. Nat. Hist. 1844, p. 452. — Wenck. Mon. p. 246. — Redt. Fn. austr. p. 296.

Deze soort is de kleinste onder alle roodgekleurde Apions, zij is doffer en sterker behaard dan de vorige soorten. De kop is fijn en zeer dicht bestippeld. Snuit dun, sterk gebogen, zeer glanzig en fijn bestippeld. Halsschild breed, fijn en dicht bestippeld.

Lengte 2—2,5 mm.

Leeft op *Rumex acetosella* en *Teucrium scorodonia*. Ik zag exemplaren uit den Haag (Everts), Roozendaal in Noord-Brabant (Everts) en Breda (Heyl.).

76. APION SANGUINEUM de Geer.

De Geer, Mém. V, 1775, p. 251. — Gyll. Ins. Suec. IV, p. 543.

Schh. I, 284, 76. — Wenck. Mon. p. 246. — Miller, p. 20. — Redt. Fn. austr. ed. 2, p. 688; ed. 3, p. 289.

Syn.: *rubiginosum* Dej.

Langwerpig ovaal, geheel rood, dof en duidelijk fijn behaard. Kop fijn, zeer dicht bestippeld. Snuit bijna niet gebogen, langer dan het halsschild, glanzig en fijn bestippeld. Halsschild langer dan breed, fijn en zeer dicht bestippeld.

Lengte 3—3,5 mm.

Leeft op *Rumex acetosella* en *Teucrium scorodonia*. Schijnt zeldzaam te zijn. Ik bezit exemplaren door den heer Haitink bij den Haag in April gevangen; voorts vond Perrin de soort bij Wassenaar.

77. APION MALVAE Fabr.

Fabr. Syst. Ent. p. 132. — Kirby, Mon. IX, p. 10, t. 1, f. 2. — Germ. Mon. II, p. 130, t. 3, f. 19 a—b. — Wenck. Mon. p. 247. — Miller, p. 17. — Redt. Fn. austr. p. 289.

Syn.: *minutum* Fourcr. Ent. Par. I, p. 115.

Pulex, Gmel. ed. Linn. I, 4, p. 1758.

Ovaal, een weinig platgedrukt, zwart of bruin, wit liggend behaard, om de oogen met krijtwitte haartjes. Snuit bruinachtig, dikwerf aan 't uiteinde geel, een weinig glanzig, even als de kop wit behaard. Sprieten geel. Halsschild zeer fijn en ineenvloeiend bestippeld. Dekschilden geelrood, met duidelijke schouderbuilen en onduidelijke stippels in de langsgroeven, de tusschenruimten plat; wit behaard, aan de basis dichter en meer geelachtig, tegen het schildje met eene donkere vlek, welke dikwerf de geheele basis inneemt of zelfs langs den naad of bovendien langs de zijden voortloopt, zoodat er dan slechts eene geelachtige vlek op het midden van elk dekschild zichtbaar is.

Onderzijde dicht krijtwit behaard. Pooten geel, fijn behaard. Bij het ♂ is de snuit korter, doffer en sterker behaard.

Lengte 2—2,5 mm.

De larve leeft volgens Perris in de vruchten van *Malva sylvestris* en volgens Bach ook in die van *Malva rotundifolia*.

Ik zag een exemplaar bij den Haag gevangen (Six), een bij Vlissingen (Veth) en een bij Venlo (Groll).

78. APION LIMONII Kirby.

Kirby, Mon. IX, p. 78; App. nr. 61, t. 1, f. 20. — Germ. Mon. II, p. 229. — Wenck. Mon. p. 248.

Gemakkelijk te herkennen aan de kleur. Zij is bijna geheel roodkoperkleurig, groenachtig of purperrood, sterk glanzend en uiterst fijn behaard. Snuit zeer plomp, sterk bestippeld, dikwerf fraai purperrood. Halsschild fijn, verspreid bestippeld, met een diep groefje voor het schildje, dikwerf metaalgroen of een weinig geelkoperkleurig. Dekschilden gewoonlijk purperrood of koperkleurig, dikwerf langs de kanten een weinig groenachtig, eivormig, sterk gewelfd, met stippelgroeven. Pooten donker gekleurd, sterker behaard. Bij het ♂ is de snuit veel korter, de sprieten zijn forscher en korter.

Lengte 3—3,6 mm.

Leeft op *Statice Limonium*.

Deze soort komt veelvuldig voor langs de Fransche en Engelsche kust; ik zag zelf een exemplaar door wijlen den heer Camille van Volxem bij Knocke nabij de Nederlandsche grens gevangen, zoodat het zeer waarschijnlijk is dat wij deze soort ook op ons gebied zullen aantreffen. *Statice Limonium* is o. a. zeer gemeen op de Zeeuwsche schorren.

79. APION BREVIROSTRE Herbst.

Herbst, Käf. VII, p. 120, t. 103, f. 10. — Germ. Mon. II, p. 237, t. 2, f. 6. — Wenck. Mon. p. 250. — Miller, p. 16. — Redt. Fn. austr. p. 294.

Syn.: *breve* Dej. Cat. 1 ed p. 81.

Ovaal, weinig glanzig, zwart met min of meer bronskleurigen weerschijn, fijn liggend wit behaard; voorhoofd rimpelig bestippeld, tusschen de oogen gestreept; deze laatsten met witte haartjes omgeven; snuit recht, metaalglanzig. Halsschild zeer fijn en zeer dicht, bijna ineenvloeiend bestippeld. Dekschilden met fijne stippels in de groeven, de tusschenruimten van deze een weinig gewelfd. Onderzijde en pooten bronskleurig.

Lengte 1,5—2,5 mm.

Deze soort, welke in Nederland nog niet is aangetroffen, leeft op *Hypericum hirsutum*. De larve ontwikkelt zich uit de doosvruchtjes.

80. APION SEDI Germ.

Germ. Mon. III, p. 49. — Wenck. Mon. p. 251. — Miller, p. 58. — Redt. Fn. austr. p. 294.

Syn.: *interstitiale* Bohem. Schh. Gen. Curc. V, p. 443.

tumidicolle Bach. Käferfn. II, 1854, p. 201.

Langwerpig ovaal, zwart met geringen bronskleurigen weerschijn, weinig glanzig, zeer fijn verspreid behaard. Snuit aan de basis het dikst, dof, aan het voorste uiteinde glanzig. Halsschild vrij sterk, niet dicht bestippeld, aan de kanten dikwerf ineenvloeiend. Dekschilden

Everts, Edouard Jacques Guillaume. 1879. "Bijdrage tot de kennis der apioniden." *Tijdschrift voor entomologie* 22, 133–185.

View This Item Online: <https://www.biodiversitylibrary.org/item/40943>

Permalink: <https://www.biodiversitylibrary.org/partpdf/26259>

Holding Institution

Smithsonian Libraries and Archives

Sponsored by

Smithsonian

Copyright & Reuse

Copyright Status: NOT_IN_COPYRIGHT

This document was created from content at the **Biodiversity Heritage Library**, the world's largest open access digital library for biodiversity literature and archives. Visit BHL at <https://www.biodiversitylibrary.org>.